

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 148

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

65ο έτος

4 Απριλίου 2022

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2022/C 148/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2022/C 148/02

Υπόθεση C-9/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136 κατά Finanzamt Hamburg-Oberalster (Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 66, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β' – Απαιτητό του ΦΠΑ – Είσπραξη του τιμήματος – Άρθρο 167 – Γένεση και έκταση του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ επί των εισροών – Άρθρο 167α – Παρέκκλιση – Ταμειακή λογιστική – Εκμίσθωση και υπεκμίσθωση ακινήτου που χρησιμοποιείται για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς)

2

2022/C 148/03

Υπόθεση C-219/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — LM κατά Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Απόσπαση εργαζομένων – Οδηγία 96/71/EK – Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ' – Συνθήκες εργασίας και απασχολήσεως – Αμοιβή – Άρθρο 5 – Κυρώσεις – Χρόνος παραγραφής – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 41 – Δικαίωμα χρηστής διοικήσεως – Άρθρο 47 – Αποτελεσματική δικαστική προστασία)

3

EL

2022/C 148/04	Υπόθεση C-485/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — XXXX κατά HR Rail SA (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 2000/78/ΕΚ – Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία – Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ειδικών αναγκών – Απόλυση εργαζομένου ο οποίος κατέστη οριστικά ανίκανος να εκτελεί τα βασικά καθήκοντα της θέσης του – Υπάλληλος που διανύει περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας στο πλαίσιο της πρόσληψής του – Άρθρο 5 – Εύλογες προσαρμογές για τα άτομα με ειδικές ανάγκες – Υποχρέωση ανατοποθέτησης σε άλλη θέση – Ισχύει υπό την προϋπόθεση ότι τούτο δεν συνεπάγεται δυσανάλογη επιβάρυνση για τον εργοδότη)	3
2022/C 148/05	Υπόθεση C-487/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Philips Orăștie S.R.L. κατά Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili [Προδικαστική παραπομπή – Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρα 179 και 183 – Δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ – Κανόνες – Συμψηφισμός ή επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου ΦΠΑ – Πρόσθετες υποχρεώσεις καταβολής – Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας – Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας]	4
2022/C 148/06	Υπόθεση C-499/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DIMCO Δημοβασιλή Μ.Ι.Κ.Ε. κατά Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας (Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Οδηγία 97/23/ΕΚ – Εξοπλισμός υπό πίεση – Σήμανση CE – Διάθεση στην αγορά και θέση σε λειτουργία – Περιορισμοί για την προστασία των προσώπων – Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ – Εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει περιορισμούς σχετικά με τον τρόπο εγκατάστασης των σωληνώσεων αερίου)	5
2022/C 148/07	Υπόθεση C-522/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΟΕ κατά VY [Προδικαστική παραπομπή – Κύρος – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία για εκδίκαση αγωγής διαζυγίου – Άρθρο 18 ΣΛΕΕ – Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 – Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', πέμπτη και έκτη περίπτωση – Διαφοροποίηση μεταξύ των χρονικών περιόδων διαμονής που απαιτούνται για τον προσδιορισμό του δικαστηρίου το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία – Διάκριση μεταξύ κατοίκου που είναι υπήκοος του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου και κατοίκου που δεν είναι υπήκοος του κράτους αυτού – Διάκριση λόγω ιθαγένειας – Δεν υφίσταται]	5
2022/C 148/08	Υπόθεση C-564/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PF, MF κατά Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority [Προδικαστική παραπομπή – Κοινή αλιευτική πολιτική – Κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009 – Σύστημα ελέγχου – Άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', και άρθρο 34 – Καταγραφή των αλιευμάτων και της αλιευτικής προσπάθειας – Διαβίβαση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή των πληροφοριών σχετικά με την ποσότητα αλιευθείσας καραβίδας – Δυνατότητα χρήσης και άλλων δεδομένων εκτός εκείνων που περιλαμβάνονται στο ημερολόγιο αλιείας – Εύλογη και επιστημονικά έγκυρη μέθοδος για την επεξεργασία και τον έλεγχο των δεδομένων – Απαγόρευση αλιείας]	6
2022/C 148/09	Υπόθεση C-595/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UE κατά ShareWood Switzerland AG, VF [Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές – Κανονισμός (ΕΚ) 593/2008 (Ρώμη Ι) – Συμβάσεις καταναλωτών – Επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου – Άρθρο 6, παράγραφος 4, στοιχείο γ' – Εξαίρεση των συμβάσεων που αφορούν εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου ή μίσθωση ακινήτου – Σύμβαση πώλησης, η οποία εμπεριέχει σύμβαση μίσθωσης και σύμβαση παροχής υπηρεσιών, σχετικά με δένδρα που έχουν φυτευτεί με αποκλειστικό σκοπό την υλοτόμησή τους για κερδοσκοπικό σκοπό]	7
2022/C 148/10	Υπόθεση C-156/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (ολομέλεια) της 16ης Φεβρουαρίου 2022 — Ουγγαρία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Προσφυγή ακυρώσεως – Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2092 – Γενικό καθεστώς αιρεσιμότητας για την προστασία του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης σε περίπτωση παραβίασεως των αρχών του κράτους δικαίου εντός κράτους μέλους – Νομική βάση – Άρθρο 322, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ – Προβαλλόμενη παράκαμψη του άρθρου 7 ΣΕΕ και του άρθρου 269 ΣΛΕΕ – Προβαλλόμενες παραβάσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του άρθρου 5, παράγραφος 2, και του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ καθώς και παραβιάσεις των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας και της ισότητας των κρατών μελών έναντι των Συνθηκών]	7

2022/C 148/11	Υπόθεση C-157/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (ολομέλεια) της 16ης Φεβρουαρίου 2022 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Προσφυγή ακυρώσεως – Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2092 – Γενικό καθεστώς αιρεσιμότητας για την προστασία του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης στην περίπτωση παραβιάσεως των αρχών του κράτους δικαίου εντός κράτους μέλους – Νομική βάση – Άρθρο 322, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ – Άρθρο 311 ΣΛΕΕ – Άρθρο 312 ΣΛΕΕ – Προβαλλόμενη παράκαμψη του άρθρου 7 ΣΕΕ και του άρθρου 269 ΣΛΕΕ – Προβαλλόμενες παραβάσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του άρθρου 5, παράγραφος 2, του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, του πρωτοκόλλου (αριθ. 2) σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας καθώς και παραβίαση των αρχών της δοτής αρμοδιότητας, της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας και της ισότητας των κρατών μελών έναντι των Συνθηκών – Ισχυρισμός περί κατάχρησης εξουσίας]	8
2022/C 148/12	Υπόθεση C-674/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2021 η Residencial Palladium, S.L. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 1 Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-566/20, Residencial Palladium κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	9
2022/C 148/13	Υπόθεση C-675/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 10 Νοεμβρίου 2021 — Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A. κατά 2045-Empresa de Segurança, S.A., FL	9
2022/C 148/14	Υπόθεση C-678/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2021 η Sony Interactive Entertainment Europe Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) την 1η Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-463/20, Sony Interactive Entertainment Europe κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	10
2022/C 148/15	Υπόθεση C-679/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2021 η Sony Interactive Entertainment Europe Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 1 Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-561/20, Sony Interactive Entertainment Europe κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	10
2022/C 148/16	Υπόθεση C-777/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 15 Δεκεμβρίου 2021 — VB κατά Comune di Portici	11
2022/C 148/17	Υπόθεση C-2/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Erfurt (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2022 — HK κατά Allianz Lebensversicherungs AG	11
2022/C 148/18	Υπόθεση C-8/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 5 Ιανουαρίου 2022 — XXX κατά Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	12
2022/C 148/19	Υπόθεση C-12/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresný súd Prešov (Σλοβακία) στις 6 Ιανουαρίου 2022 — UR κατά 365.bank a.s.	13
2022/C 148/20	Υπόθεση C-26/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) στις 11 Ιανουαρίου 2022 — UF κατά Land Hessen	14
2022/C 148/21	Υπόθεση C-53/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 26 Ιανουαρίου 2022 — VZ κατά CA	15
2022/C 148/22	Υπόθεση C-56/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) στις 28 Ιανουαρίου 2022 — PL κατά État belge	16
2022/C 148/23	Υπόθεση C-64/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) στις 2 Φεβρουαρίου 2022 — AB κατά Land Hessen	16
2022/C 148/24	Υπόθεση C-85/22: Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας	17
2022/C 148/25	Υπόθεση C-109/22: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας	18
2022/C 148/26	Υπόθεση C-116/22: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	19

Γενικό Δικαστήριο

2022/C 148/27	Υπόθεση T-195/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2022 — GEA Group κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκές αγορές σταθεροποιητών θερμότητας κασιτέρου και σταθεροποιητών θερμότητας ESBO/esters – Απόφαση διαπιστώνουσα δύο παραβάσεις του άρθρου 81 ΕΚ – Ακύρωση της αποφάσεως περί τροποποίησης της αρχικής αποφάσεως – Απόφαση περί απορρίψεως αιτήσεως επιστροφής του προστίμου – Προσφυγή ακυρώσεως – Πράξη δεκτική προσφυγής – Έννομο συμφέρον – Παραδεκτό – Άρθρο 266, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ)	21
2022/C 148/28	Υπόθεση T-520/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2022 — Heitec κατά EUIPO — Hetec Datensysteme (HEITEC) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης HEITEC – Μη συνεκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και ενώπιον του τμήματος προσφυγών – Άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Απουσία ουσιαστικής χρήσεως του σήματος – Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001] – Κανόνας 40, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [νυν άρθρο 19, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625]}	21
2022/C 148/29	Υπόθεση T-672/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2022 — Companhia de Seguros Indico κατά Επιτροπής (Δημόσιες συμβάσεις – Δημοσιονομικός κανονισμός – Τριετής αποκλεισμός από τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων και χορήγησης επιδοτήσεων χρηματοδοτούμενων από τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και από το ETA – Αρχή της καλής πίστης – Κατάχρηση δικαιώματος – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Αναλογικότητα)	22
2022/C 148/30	Υπόθεση T-791/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2022 — Sped-Pro κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός – Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως – Αγορά των υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών εμπορευμάτων – Απόφαση περί απορρίψεως καταγγελίας – Άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 – Εύλογη προθεσμία – Συμφέρον της Ένωσης να συνεχιστεί η εξέταση καταγγελίας – Προσδιορισμός της πλέον ενδεδειγμένης αρχής για την εξέταση καταγγελίας – Κριτήρια – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες όσον αφορά τον σεβασμό του κράτους δικαίου – Κίνδυνος προσβολής των δικαιωμάτων του καταγγέλλοντος σε περίπτωση απορρίψεως της καταγγελίας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	23
2022/C 148/31	Υπόθεση T-709/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2022 — OJ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Πρόσληψη – Διαγωνισμός EPSO/AD/380/19 – Απόφαση περί αρνήσεως παρατάσεως των ημερομηνιών δοκιμασίας ενός διαγωνισμού – Προθεσμίες για τη συμμετοχή σε δοκιμασία επιλογής σε εξεταστικό κέντρο – Δικαίωμα χρήστης διοικήσεως – Καθήκον μέριμνας – Ίση μεταχείριση)	23
2022/C 148/32	Υπόθεση T-736/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — OP κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Πρόσληψη – Γενικός διαγωνισμός EPSO/AST/147/19 – Απόφαση περί μη εγγραφής του ονόματος της προσφεύγουσας στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Ίση μεταχείριση)	24
2022/C 148/33	Υπόθεση T-67/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 2022 — ultra air κατά EUIPO — Donaldson Filtration Deutschland (ultrafilter international) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασίες για την κήρυξη ακυρότητας και για την κήρυξη έκπτωσης – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ultrafilter international – Αίτηση μετατροπής σε αίτηση καταχώρισης εθνικού σήματος – Διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης η οποία κατέστη άνευ αντικειμένου – Προσφυγή προδήλως νόμω αβάσιμη)	24
2022/C 148/34	Υπόθεση T-459/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — Calrose Rice κατά EUIPO — Ricegrowers (Sunwhite) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Sunwhite – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Sunwhite – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Προσφυγή προδήλως αβάσιμη]	25
2022/C 148/35	Υπόθεση T-464/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2022 — Faller κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως – Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση – Τροποποίηση της άδειας κυκλοφορίας υπό αίρεση του φαρμάκου Comirnaty που προορίζεται για ανθρώπινη χρήση – Έλλειψη έννομου συμφέροντος – Απουσία άμεσου επηρεασμού – Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα – Απαράδεκτο)	26
2022/C 148/36	Υπόθεση T-739/21 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2022 — Eurespa κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα – Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Έλλειψη επείγοντος)	26

2022/C 148/37	Υπόθεση T-53/22 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — Collard κατά Κοινοβουλίου και ID (Ασφαλιστικά μέτρα – Θεσμικό δίκαιο – Μέλος του Κοινοβουλίου – Αναστολή της ιδιότητας του ως μέλους της κοινοβουλευτικής του ομάδας και διαγραφή του από την κοινοβουλευτική του ομάδα – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων – Απαράδεκτο)	27
2022/C 148/38	Υπόθεση T-54/22 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — Rivière κατά Κοινοβουλίου και ID (Ασφαλιστικά μέτρα – Θεσμικό δίκαιο – Μέλος του Κοινοβουλίου – Αναστολή της ιδιότητας του ως μέλους της κοινοβουλευτικής του ομάδας και διαγραφή του από την κοινοβουλευτική του ομάδα – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων – Απαράδεκτο)	27
2022/C 148/39	Υπόθεση T-711/21: Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2021 — ID κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	28
2022/C 148/40	Υπόθεση T-724/21: Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2021 — IL κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	29
2022/C 148/41	Υπόθεση T-41/22: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2022 — Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris κατά Κοινοβουλίου	30
2022/C 148/42	Υπόθεση T-59/22: Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2022 — Conserve Italia και Conserves France κατά Επιτροπής	31
2022/C 148/43	Υπόθεση T-62/22: Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2022 — Εσθονία κατά Επιτροπής	32
2022/C 148/44	Υπόθεση T-63/22: Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2022 — Brooks England κατά EUIPO — Brooks Sports (BROOKS ENGLAND)	33
2022/C 148/45	Υπόθεση T-69/22: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Φεβρουαρίου 2022 — Eurecna κατά Επιτροπής	34
2022/C 148/46	Υπόθεση T-73/22: Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2022 — Walsall Conduits κατά EUIPO — Liberty Engineering (Willenhall) (WALSALL CONDUITS)	34
2022/C 148/47	Υπόθεση T-75/22: Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — Prigozhin κατά Συμβουλίου	35
2022/C 148/48	Υπόθεση T-76/22: Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2022 — Schwa-Medico κατά EUIPO — Med-El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)	36
2022/C 148/49	Υπόθεση T-81/22: Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — Euranimi κατά Επιτροπής	37
2022/C 148/50	Υπόθεση T-82/22: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2022 — Bambu Sales κατά EUIPO (BAMBU)	38
2022/C 148/51	Υπόθεση T-83/22: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2022 — Selimfiber κατά EUIPO — Qureshi (SPETRA)	38
2022/C 148/52	Υπόθεση T-84/22: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2022 — Credit Suisse Group κ.λπ. κατά Επιτροπής	39
2022/C 148/53	Υπόθεση T-89/22: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2022 — Homy Casa κατά EUIPO — Albatros International (Καρέκλες)	40
2022/C 148/54	Υπόθεση T-90/22: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2022 — Kande Mupompa κατά Συμβουλίου	41
2022/C 148/55	Υπόθεση T-91/22: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Ruhorimbere κατά Συμβουλίου	42
2022/C 148/56	Υπόθεση T-92/22: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου	42
2022/C 148/57	Υπόθεση T-93/22: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2022 — Ramazani Shadary κατά Συμβουλίου	43
2022/C 148/58	Υπόθεση T-94/22: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Mutondo κατά Συμβουλίου	44
2022/C 148/59	Υπόθεση T-95/22: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Kanyama κατά Συμβουλίου	44
2022/C 148/60	Υπόθεση T-96/22: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Kampete κατά Συμβουλίου	45

2022/C 148/61	Υπόθεση T-97/22: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Ilunga Luoyo κατά Συμβουλίου	45
2022/C 148/62	Υπόθεση T-98/22: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Boshab κατά Συμβουλίου	46
2022/C 148/63	Υπόθεση T-100/22: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2022 — Ciar κατά EUIPO — Motion (Συσκευή διαχωρισμού)	47
2022/C 148/64	Υπόθεση T-125/22: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2022 — RT France κατά Συμβουλίου	47
2022/C 148/65	Υπόθεση T-491/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2022 — El Corte Inglés κατά EUIPO — Ou (-Vpro)	48
2022/C 148/66	Υπόθεση T-665/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2022 — Civitta Eesti κατά Επιτροπής	48
2022/C 148/67	Υπόθεση T-707/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2022 — Hoteles Olivencia κατά EUIPO — Corporacion H10 Hotels (HOTELES HO)	48

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2022/C 148/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 138 της 28.3.2022

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 128 της 21.3.2022

EE C 119 της 14.3.2022

EE C 109 της 7.3.2022

EE C 95 της 28.2.2022

EE C 84 της 21.2.2022

EE C 73 της 14.2.2022

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136 κατά Finanzamt Hamburg-Oberalster

(Υπόθεση C-9/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 66, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β' – Απαιτητό του ΦΠΑ – Είσπραξη του τιμήματος – Άρθρο 167 – Γένεση και έκταση του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ επί των εισροών – Άρθρο 167α – Παρέκκλιση – Ταμειακή λογιστική – Εκμίσθωση και υπεκμίσθωση ακινήτου που χρησιμοποιείται για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς)

(2022/C 148/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136

κατά

Finanzamt Hamburg-Oberalster

Διατακτικό

Το άρθρο 167 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου επί των εισροών γεννάται ήδη κατά την πραγματοποίηση της πράξης στην περίπτωση κατά την οποία, δυνάμει εθνικής παρέκκλισης βάσει του άρθρου 66, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45, ο φόρος καθίσταται απαιτητός έναντι του προμηθευτή αγαθών ή του παρέχοντος υπηρεσίες το πρώτον κατά την είσπραξη του αντίτιμου και το αντίτιμο δεν έχει ακόμη καταβληθεί.

⁽¹⁾ ΕΕ C 137 της 27.04.2020

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του
Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LM κατά
Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Υπόθεση C-219/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Απόσπαση εργαζομένων – Οδηγία
96/71/EK – Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ' – Συνθήκες εργασίας και απασχολήσεως – Αμοιβή –
Άρθρο 5 – Κυρώσεις – Χρόνος παραγραφής – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής
Ένωσης – Άρθρο 41 – Δικαίωμα χρηστής διοικήσεως – Άρθρο 47 – Αποτελεσματική δικαστική
προστασία)

(2022/C 148/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LM

κατά

Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

παρισταμένης της: Österreichische Gesundheitskasse

Διατακτικό

Το άρθρο 5 της οδηγίας 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπό το πρίσμα της γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης περί χρηστής διοικήσεως, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει πενταετή παραγραφή για παραβάσεις υποχρεώσεων σχετικών με την αμοιβή των αποσπασμένων εργαζομένων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 304 της 14.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Conseil d'État
(Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — XXXX κατά HR Rail SA

(Υπόθεση C-485/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 2000/78/EK – Ίση μεταχείριση στην
απασχόληση και την εργασία – Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ειδικών αναγκών – Απόλυση
εργαζομένου ο οποίος κατέστη οριστικά ανίκανος να εκτελεί τα βασικά καθήκοντα της θέσης του –
Υπάλληλος που διανύει περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας στο πλαίσιο της πρόσληψής του – Άρθρο 5 –
Εύλογες προσαρμογές για τα άτομα με ειδικές ανάγκες – Υποχρέωση ανατοποθέτησης σε άλλη θέση –
Ισχύει υπό την προϋπόθεση ότι τούτο δεν συνεπάγεται δυσανάλογη επιβάρυνση για τον εργοδότη)

(2022/C 148/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

XXXX

κατά

HR Rail SA

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία του όρου «εύλογες προσαρμογές για τα πρόσωπα με ειδικές ανάγκες» κατά το άρθρο 5 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, ένας εργαζόμενος ο οποίος, λόγω των ειδικών αναγκών του, χαρακτηρίστηκε ακατάλληλος προς εκτέλεση των βασικών καθηκόντων της θέσης που κατέχει πρέπει να τοποθετηθεί σε άλλη θέση για την οποία διαθέτει την απαιτούμενη καταλληλότητα, ικανότητα και προθυμία, εφόσον ένα τέτοιο μέτρο δεν συνεπάγεται δυσανάλογη επιβάρυνση για τον εργοδότη, τούτο δε και στην περίπτωση που ο εργαζόμενος διανύει δοκιμαστική περίοδο υπηρεσίας κατόπιν της πρόσληψής του.

(¹) EE C 9 της 11.1.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Philips Orăștie S.R.L. κατά Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Υπόθεση C-487/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρα 179 και 183 – Δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ – Κανόνες – Συμφωνισμός ή επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου ΦΠΑ – Πρόσθετες υποχρεώσεις καταβολής – Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας – Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας]

(2022/C 148/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Philips Orăștie S.R.L.

κατά

Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Διατακτικό

Το άρθρο 179, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 183, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, καθώς και η αρχή της ισοδυναμίας έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει, σχετικά με τις ένδικες προσφυγές περί επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) οι οποίες θεμελιώνονται σε παράβαση του κοινού συστήματος ΦΠΑ, δικονομικούς κανόνες λιγότερο ευνοϊκούς από εκείνους που ισχύουν για παρόμοιες ένδικες προσφυγές που στηρίζονται σε παράβαση του εσωτερικού δικαίου που διέπει άλλους φόρους και τέλη πλην του ΦΠΑ.

(¹) EE C 433 της 14.12.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DIMCO Δημοβασίλη Μ.Ι.Κ.Ε. κατά Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας

(Υπόθεση C-499/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Οδηγία 97/23/EK – Εξοπλισμός υπό πίεση – Σήμανση CE – Διάθεση στην αγορά και θέση σε λειτουργία – Περιορισμοί για την προστασία των προσώπων – Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ – Εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει περιορισμούς σχετικά με τον τρόπο εγκατάστασης των σωληνώσεων αερίου)

(2022/C 148/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

DIMCO Δημοβασίλη Μ.Ι.Κ.Ε.

κατά

Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 1.1, και το παράρτημα I της οδηγίας 97/23/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1997, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τον εξοπλισμό υπό πίεση, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία επιβάλλει, για λόγους προστασίας της ασφάλειας των προσώπων κυρίως από τους σεισμούς, ορισμένους όρους σχετικά με τον τρόπο εγκατάστασης εξοπλισμού υπό πίεση, όπως είναι οι σωληνώσεις που προορίζονται για τη μεταφορά αερίου, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που φέρουν σήμανση CE, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση δεν συνεπάγεται καμία τροποποίηση του εξοπλισμού υπό πίεση και δεν συνιστά εμπόδιο απαγορευόμενο από τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 433 της 14.12.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΟΕ κατά VY

(Υπόθεση C-522/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κύρος – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία για εκδίκαση αγωγής διαζυγίου – Άρθρο 18 ΣΛΕΕ – Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 – Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', πέμπτη και έκτη περίπτωση – Διαφοροποίηση μεταξύ των χρονικών περιόδων διαμονής που απαιτούνται για τον προσδιορισμό του δικαστηρίου το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία – Διάκριση μεταξύ κατοίκου που είναι υπήκοος του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου και κατοίκου που δεν είναι υπήκοος του κράτους αυτού – Διάκριση λόγω ιθαγένειας – Δεν υφίσταται]

(2022/C 148/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΟΕ

κατά

VY

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 18 ΣΛΕΕ, η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η συνήθης διαμονή του ενάγοντος, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', έκτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000, είναι δυνατόν να εξαρτάται από μια ελάχιστη περίοδο διαμονής του ενάγοντος, αμέσως πριν από την άσκηση της αγωγής του, η οποία είναι βραχύτερη κατά έξι μήνες από την προβλεπόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού, για τον λόγο ότι ο ενδιαφερόμενος είναι υπήκοος του κράτους μέλους αυτού.

(¹) EE C 35 της 1.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PF, MF κατά Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

(Υπόθεση C-564/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινή αλιευτική πολιτική – Κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009 – Σύστημα ελέγχου – Άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', και άρθρο 34 – Καταγραφή των αλιευμάτων και της αλιευτικής προσπάθειας – Διαβίβαση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή των πληροφοριών σχετικά με την ποσότητα αλιευθείσας καραβίδας – Δυνατότητα χρήσης και άλλων δεδομένων εκτός εκείνων που περιλαμβάνονται στο ημερολόγιο αλιείας – Εύλογη και επιστημονικά έγκυρη μέθοδος για την επεξεργασία και τον έλεγχο των δεδομένων – Απαγόρευση αλιείας]

(2022/C 148/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

PF, MF

κατά

Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Διατακτικό

Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', και το άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/812 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, έχουν την έννοια ότι η ενιαία αρχή ελέγχου ενός κράτους μέλους δεν υποχρεούται να κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή μόνον τα δεδομένα που καταγράφουν οι πλοίαρχοι αλιευτικών σκαφών στο ημερολόγιο αλιείας, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 14 και 15 του κανονισμού αυτού, ή αν μπορεί να χρησιμοποιεί μια εύλογη και επιστημονικά έγκυρη μέθοδο, όπως η αποκαλούμενη μέθοδος του «διανυθέντος χρόνου», για την επεξεργασία των δεδομένων αυτών, προκειμένου να διασφαλίσει την ακρίβεια των αριθμητικών στοιχείων που κοινοποιεί στην Επιτροπή όσον αφορά τα αλιεύματα.

(¹) EE C 19 της 18.1.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UE κατά ShareWood Switzerland AG, VF

(Υπόθεση C-595/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές – Κανονισμός (ΕΚ) 593/2008 (Ρώμη I) – Συμβάσεις καταναλωτών – Επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου – Άρθρο 6, παράγραφος 4, στοιχείο γ' – Εξαίρεση των συμβάσεων που αφορούν εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου ή μίσθωση ακινήτου – Σύμβαση πώλησης, η οποία εμπεριέχει σύμβαση μίσθωσης και σύμβαση παροχής υπηρεσιών, σχετικά με δένδρα που έχουν φυτευτεί με αποκλειστικό σκοπό την υλοτόμησή τους για κερδοσκοπικό σκοπό]

(2022/C 148/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

UE

κατά

ShareWood Switzerland AG, VF

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I), έχει την έννοια ότι μια σύμβαση πώλησης, η οποία εμπεριέχει σύμβαση μίσθωσης και σύμβαση παροχής υπηρεσιών, σχετικά με δένδρα που έχουν φυτευτεί σε μισθωμένο γεωτεμάχιο με αποκλειστικό σκοπό την υλοτόμησή τους για κερδοσκοπικό σκοπό δεν συνιστά «σύμβαση που αφορά εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου ή μίσθωση ακινήτου» κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

⁽¹⁾ EE C 35 της 1.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ολομέλεια) της 16ης Φεβρουαρίου 2022 — Ουγγαρία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-156/21) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως – Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2092 – Γενικό καθεστώς αιρεσιμότητας για την προστασία του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης σε περίπτωση παραβιάσεως των αρχών του κράτους δικαίου εντός κράτους μέλους – Νομική βάση – Άρθρο 322, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ – Προβαλλόμενη παράκαμψη του άρθρου 7 ΣΕΕ και του άρθρου 269 ΣΛΕΕ – Προβαλλόμενες παραβάσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του άρθρου 5, παράγραφος 2, και του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ καθώς και παραβιάσεις των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας και της ισοτήτας των κρατών μελών έναντι των Συνθηκών]

(2022/C 148/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: Z. Fehér και M. M. Tátrai)

Παραμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. B. Majczyna και S. Żyrek)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. Drexler, R. Crowe, U. Rösslein, T. Lukácsi και A. Pospíšilová Padowska), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. de Gregorio Merino, E. Rebasti, A. Tamás και A. Sikora-Kaléda)

Παρεμβαίνοντες υπέρ των καθόν: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: C. Pochet, M. Jacobs και L. Van den Broeck), Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Søndahl Wolff και M. J. Nymann-Lindegren, εν συνεχεία M. Søndahl Wolff και V. Pasternak Jørgensen), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller και R. Kanitz), Ιρλανδία (εκπρόσωποι: M. Browne, J. Quaney και A. Joyce, επικουρούμενοι από τον D. Fennelly, BL), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Rodríguez de la Rúa Puig και S. Centeno Huerta, εν συνεχεία J. Rodríguez de la Rúa Puig και A. Gavela Llopis), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant και E. Leclerc), Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Germeaux και T. Uri, εν συνεχεία A. Germaux), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. K. Bulterman και J. Langer), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: H. Leppo και S. Hartikainen), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, H. Shev, M. Salborn Hodgson, H. Eklinder και R. Shahsavan Eriksson), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Calleja Crespo, J.-P. Keppenne, J. Baquero Cruz και A. Tokár)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η Ουγγαρία φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιρλανδία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 138 της 19.4.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ολομέλεια) της 16ης Φεβρουαρίου 2022 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-157/21) (¹)

[Προσφυγή ακυρώσεως – Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2092 – Γενικό καθεστώς αιρεσιμότητας για την προστασία του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης στην περίπτωση παραβιάσεως των αρχών του κράτους δικαίου εντός κράτους μέλους – Νομική βάση – Άρθρο 322, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ – Άρθρο 311 ΣΛΕΕ – Άρθρο 312 ΣΛΕΕ – Προβαλλόμενη παράκαμψη του άρθρου 7 ΣΕΕ και του άρθρου 269 ΣΛΕΕ – Προβαλλόμενες παραβάσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του άρθρου 5, παράγραφος 2, του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, του πρωτοκόλλου (αριθ. 2) σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας καθώς και παραβίαση των αρχών της δοτής αρμοδιότητας, της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας και της ισότητας των κρατών μελών έναντι των Συνθηκών – Ισχυρισμός περί κατάχρησης εξουσίας]

(2022/C 148/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna και S. Żyrek)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Z. Fehér και M. M. Tátrai)

Καθόν: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: R. Crowe, F. Drexler, U. Rösslein, T. Lukácsi και A. Pospíšilová Padowska), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. de Gregorio Merino, E. Rebasti, A. Tamás και A. Sikora-Kaléda)

Παρεμβαίνοντες υπέρ των καθόν: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: M. Jacobs, C. Pochet, και L. Van den Broeck), Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Søndahl Wolff και J. Nymann-Lindegren, εν συνεχεία M. Søndahl Wolff και V. Pasternak Jørgensen), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller και R. Kanitz), Ιρλανδία (εκπρόσωποι: M. Browne, J. Quaney και A. Joyce, επικουρούμενοι από τον D. Fennelly, BL), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Rodríguez de la Rúa Puig και S. Centeno Huerta, εν συνεχεία J. Rodríguez de la Rúa Puig και A. Gavela Llopis), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant και E. Leclerc), Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Germeaux και T. Uri, εν συνεχεία A. Germaux), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. K. Bulterman και J. Langer), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: H. Leppo και S. Hartikainen), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, H. Shev, M. Salborn Hodgson, H. Eklinder και R. Shahsavan Eriksson), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Calleja Crespo, J.-P. Keppenne, J. Baquero Cruz και K. Herrmann)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιρλανδία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Ουγγαρία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 138 της 19.4.2021.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2021 η Residencial Palladium, S.L. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 1 Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-566/20, Residencial Palladium κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-674/21 P)

(2022/C 148/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Residencial Palladium, S.L. (εκπρόσωπος: D. Solana Giménez, abogado)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Palladium Gestión, S.L.

Με διάταξη της 22ας Φεβρουαρίου 2022, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρέσεων) απέρριψε την αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναίρέσεως και καταδίκασε την Residencial Palladium, S.L. στα δικαστικά της έξοδα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 10 Νοεμβρίου 2021 — Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A. κατά 2045-Empresa de Segurança, S.A., FL

(Υπόθεση C-675/21)

(2022/C 148/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A.

Αναερσίβλητες: 2045-Empresa de Segurança, S.A., FL

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Εξακολουθεί να ισχύει ότι η έλλειψη συμβατικού δεσμού μεταξύ διαδοχικών παρόχων υπηρεσιών συνιστά ένδειξη ότι δεν πραγματοποιήθηκε καμία μεταβίβαση κατά την έννοια της οδηγίας 2001/23/EK (¹), παρότι, όπως και οι λοιπές ενδείξεις, δεν είναι καθοριστική αυτή καθεαυτήν και δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μεμονωμένα (απόφαση της 11ης Μαρτίου 1997, Ayse Süzen, C-13/95, σκέψη 11); (²)

2. Σε δραστηριότητα όπως οι υπηρεσίες ιδιωτικής ασφάλειας βιομηχανικών εγκαταστάσεων, όπου ο νέος πάροχος υπηρεσιών ανέλαβε μόνον έναν από τους τέσσερις εργαζομένους της οικονομικής μονάδας (ήτοι, δεν ανέλαβε την πλειονότητα των εργαζομένων), δεν υπάρχουν πραγματικά στοιχεία τα οποία μπορούν να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι ο εν λόγω εργαζόμενος διέθετε τέτοιες ειδικές δεξιότητες και γνώσεις ώστε να μπορεί να υποστηριχθεί ότι μεταβιβάστηκε στον πάροχο υπηρεσιών σημαντικό τμήμα του προσωπικού, από απόψεως δεξιοτήτων, και δεν μεταβιβάστηκαν άυλα αγαθά, μπορεί να συναχθεί ότι δεν υφίσταται μεταβίβαση οικονομικής οντότητας, ακόμη και όταν ο πελάτης εξακολουθεί να θέτει στη διάθεση του νέου παρόχου υπηρεσιών ορισμένα στοιχεία εξοπλισμού (συναγερμούς, κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης, υπολογιστή), λαμβανομένων υπόψη, αφενός, της σχετικά μικρής οικονομικής αξίας της επένδυσης που συνιστά ο εν λόγω εξοπλισμός στο σύνολο της πράξης και, αφετέρου, του γεγονότος ότι δεν θα ήταν εύλογο, από οικονομικής απόψεως (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2020, *Grafe και Pohle*, C-298/18, σκέψη 32) ⁽³⁾, να ζητηθεί από τον πελάτη η αντικατάστασή του;
3. Εάν «το ζήτημα αυτό πρέπει να εκτιμάται *in concreto* από το εθνικό δικαστήριο με γνώμονα τα κριτήρια που έχει διατυπώσει το Δικαστήριο ([...] απόφαση της 7ης Αυγούστου 2018, *Colino Sigüenza*, C-472/16, EU:C:2018:646, σκέψη 45 ⁽⁴⁾), [και απόφαση *Grafe και Pohle*, σκέψη 27]) και τους σκοπούς που επιδιώκει η οδηγία 2001/23, οι οποίοι εκτίθενται, ιδίως, στην αιτιολογική της σκέψη 3», πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι «η οδηγία 2001/23 δεν έχει αποκλειστικό σκοπό τη διαφύλαξη, σε περίπτωση μεταβίβασης επιχείρησης, των συμφερόντων των εργαζομένων, αλλά επιδιώκει τη διασφάλιση δικαίως ισορροπίας μεταξύ των συμφερόντων τους, αφενός, και των συμφερόντων του διάδοχου, αφετέρου» (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, *ISS Facility Services NV*, C-344/18 ⁽⁵⁾, σκέψη 26, στην οποία επαναλαμβάνεται η κρίση που είχε διατυπωθεί με την απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, *Alemo-Herron*, C-426/11, σκέψη 25); ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ 2001, L 82, σ. 16).

⁽²⁾ EU:C:1997:141

⁽³⁾ EU:C:2020:121

⁽⁴⁾ EU:C:2018:646

⁽⁵⁾ EU:C:2020:239

⁽⁶⁾ EU:C:2013:521

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2021 η Sony Interactive Entertainment Europe Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) την 1η Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-463/20, Sony Interactive Entertainment Europe κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-678/21 P)

(2022/C 148/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (εκπρόσωποι: S. Malynicz, BL, M. Maier, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 24ης Φεβρουαρίου 2022 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναίρεσεως) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η Sony Interactive Entertainment Europe Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2021 η Sony Interactive Entertainment Europe Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 1 Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-561/20, Sony Interactive Entertainment Europe κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-679/21 P)

(2022/C 148/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (εκπρόσωπος: S. Malynicz, BL)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 22ας Φεβρουαρίου 2022 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η Sony Interactive Entertainment Europe Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 15 Δεκεμβρίου 2021 — VB κατά Comune di Portici

(Υπόθεση C-777/21)

(2022/C 148/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων πρωτοδίκως και νυν εκκαλών: VB

Καθού πρωτοδίκως και νυν εφεσίβλητος: Comune di Portici

Προδικαστικά ερωτήματα

Αντιβαίνει στα άρθρα 49 και 56 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η νομοθεσία του ιταλικού κράτους [εν προκειμένω, το άρθρο 93, παράγραφοι 1-bis και 7-bis, του decreto legislativo n. 285 del 1992 (νομοθετικού διατάγματος 285/1992)], η οποία απαγορεύει σε αυτοαπασχολούμενο εργαζόμενο που διαμένει στην Ιταλία για χρονικό διάστημα υπερβαίνον τις 60 ημέρες να κυκλοφορεί στο ανωτέρω κράτος με όχημα το οποίο είναι ταξινομημένο σε άλλο κράτος μέλος και το οποίο ο αυτοαπασχολούμενος χρησιμοποιεί συνήθως για να μετακινείται και να κυκλοφορεί στα δύο κράτη μέλη, στο κράτος μέλος διαμονής και στο κράτος μέλος ταξινόμησης, με σκοπό την άσκηση του επαγγέλματός του (καθώς και για λόγους που αφορούν την ιδιωτική ζωή του);

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Erfurt (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2022 — HK κατά Allianz Lebensversicherungs AG

(Υπόθεση C-2/22)

(2022/C 148/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Erfurt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: HK

Εναγομένη: Allianz Lebensversicherungs AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντιβαίνει στο δικαίο της Ένωσης, ιδίως στο άρθρο 31 της τρίτης οδηγίας σχετικά με την ασφάλεια ζωής⁽¹⁾ και στο άρθρο 15, παράγραφος 1, της δεύτερης οδηγίας σχετικά με την ασφάλεια ζωής⁽²⁾, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας οι πληροφορίες για τον καταναλωτή παρέχονται πλήρως μόνο μετά την υποβολή αίτησης από τον καταναλωτή, ήτοι με το ασφαλιστήριο («σύστημα της παράδοσης του ασφαλιστηρίου συμβολαίου»);

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα: Γεννάται εξ αυτού και μόνον του λόγου δικαίωμα εναντίωσης του καταναλωτή, ήτοι δικαίωμα ματαίωσης της σύναψης της ασφαλιστικής σύμβασης;

Θα μπορούσε να αντιταχθεί στο δικαίωμα αυτό ένσταση αποδυνάμωσης ή καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος ή υπόκειται η άσκηση του εν λόγω δικαιώματος σε άλλα –ενδεχομένως χρονικά– όρια;

2. Απαγορεύεται στον ασφαλιστή ο οποίος είτε δεν έχει ενημερώσει τον καταναλωτή είτε τον έχει ενημερώσει ανακριβώς σχετικά με το δικαίωμα εναντίωσης να αντιτάξει στα εξ αυτού του λόγου γεννηθέντα δικαιώματα του καταναλωτή, όπως ιδίως στο δικαίωμα εναντίωσης, ένσταση αποδυνάμωσης, καταχρηστικής άσκησης ή παραγραφής δικαιώματος;
3. Απαγορεύεται στον ασφαλιστή ο οποίος είτε δεν έχει παράσχει στον καταναλωτή τις απαιτούμενες πληροφορίες για τον καταναλωτή είτε τις έχει παράσχει ελλιπώς ή ανακριβώς να αντιτάξει στα εξ αυτού του λόγου γεννηθέντα δικαιώματα του καταναλωτή, όπως ιδίως στο δικαίωμα εναντίωσης, ένσταση αποδυνάμωσης, καταχρηστικής άσκησης ή παραγραφής δικαιώματος;

(¹) Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ 1992, L 360, σ. 1).

(²) Δεύτερη οδηγία 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ (ΕΕ 1990, L 330, σ. 50).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 5 Ιανουαρίου 2022 — XXX κατά Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Υπόθεση C-8/22)

(2022/C 148/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: XXX

Αναερσίβλητος: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 14, [παράγραφος 4, στοιχείο] β', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (¹), την έννοια ότι ο κίνδυνος για την κοινωνία αποδεικνύεται από το γεγονός και μόνον ότι ο δικαιούχος του καθεστώτος πρόσφυγα έχει καταδικασθεί τελεσίδικα για τη διάπραξη ιδιαίτερα σοβαρού εγκλήματος ή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το γεγονός και μόνον ότι έχει καταδικασθεί τελεσίδικα για τη διάπραξη ιδιαίτερα σοβαρού εγκλήματος δεν αρκεί για να αποδειχθεί η ύπαρξη κινδύνου για την κοινωνία;
2. Εάν το γεγονός και μόνον της τελεσίδικης καταδίκης για τη διάπραξη ιδιαίτερα σοβαρού εγκλήματος δεν αρκεί για να αποδειχθεί η ύπαρξη κινδύνου για την κοινωνία, έχει το άρθρο 14, [παράγραφος 4, στοιχείο] β', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ την έννοια ότι επιβάλλει στο κράτος μέλος να αποδείξει ότι ο ανααιρεσίων εξακολουθεί μετά την καταδίκη του να συνιστά κίνδυνο για την κοινωνία; Πρέπει το κράτος μέλος να αποδείξει ότι ο κίνδυνος αυτός είναι πραγματικός και ενεστώς ή αρκεί η ύπαρξη δυνητικού κινδύνου; Έχει το άρθρο 14, [παράγραφος 4, στοιχείο] β', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, ερμηνευόμενο αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας, την έννοια ότι παρέχει τη δυνατότητα ανάκλησης του καθεστώτος πρόσφυγα μόνον εάν η ανάκληση αυτή είναι αναλογική και εάν ο κίνδυνος που συνιστά ο δικαιούχος αυτού του καθεστώτος είναι αρκούντως σοβαρός ώστε να δικαιολογεί την ανάκληση αυτή;
3. Εάν το κράτος μέλος δεν υποχρεούται να αποδείξει ότι, μετά την καταδίκη του, ο ανααιρεσίων εξακολουθεί να συνιστά κίνδυνο για την κοινωνία και ότι ο κίνδυνος αυτός είναι πραγματικός, ενεστώς και αρκούντως σοβαρός ώστε να δικαιολογεί την ανάκληση του καθεστώτος πρόσφυγα, έχει το άρθρο 14, [παράγραφος 4, στοιχείο] β', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ την έννοια ότι ο κίνδυνος για την κοινωνία αποδεικνύεται, κατ' αρχήν, από το γεγονός ότι ο δικαιούχος του καθεστώτος πρόσφυγα έχει καταδικασθεί τελεσίδικα για ιδιαίτερα σοβαρό έγκλημα[.] αλλά ότι ο τελευταίος μπορεί να αποδείξει ότι δεν συνιστά πλέον τέτοιο κίνδυνο;

(¹) ΕΕ 2011, L 337, σ. 9.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresný súd Prešov (Σλοβακία) στις
6 Ιανουαρίου 2022 — UR κατά 365.bank a.s.**

(Υπόθεση C-12/22)

(2022/C 148/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Prešov

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: UR

Εναγομένη: 365.bank a.s.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσδιορίζουν τα στοιχεία της συναφθείσας στις 21 Δεκεμβρίου 2016 σύμβασης καταναλωτικής πίστης, τα οποία μνημονεύονται στην παρούσα απόφαση, με σαφή και ευσύνοπτο τρόπο τον τύπο της πίστωσης, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2008/48/EK (1);
- 2) Προσδιορίζουν τα στοιχεία της συναφθείσας στις 21 Δεκεμβρίου 2016 σύμβασης καταναλωτικής πίστης, τα οποία μνημονεύονται στην παρούσα απόφαση, με σαφή και ευσύνοπτο τρόπο τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης πίστωσης, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2008/48/EK;
- 3) Προσδιορίζουν τα στοιχεία της συναφθείσας στις 21 Δεκεμβρίου 2016 σύμβασης καταναλωτικής πίστης, τα οποία μνημονεύονται στην παρούσα απόφαση, με σαφή και ευσύνοπτο τρόπο τον τύπο της πίστωσης, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2008/48/EK και
 - πρέπει η σύμβαση καταναλωτικής πίστης να μνημονεύει τον μαθηματικό τύπο υπολογισμού του ΣΕΠΕ, περιλαμβανομένων των μεταβλητών, καθώς και τον ίδιο τον υπολογισμό και
 - αρκεί η σύμβαση καταναλωτικής πίστης να περιέχει τις απαραίτητες για τον υπολογισμό του ΣΕΠΕ μεταβλητές ή πρέπει αυτές να παρατίθενται εκ νέου, με τη σαφή επισημάνση ότι αποτελούν τεκμήρια που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του ΣΕΠΕ;
- 4) Έχει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ (2) την έννοια ότι απαιτεί οι εθνικές διατάξεις ή η εθνική πρακτική να υποχρεώνουν το δικαστήριο να κηρύξει καταχρηστική μία συμβατική ρήτρα ακόμη και μετά τη λήξη της συμβατικής σχέσης, όπως εν προκειμένω;
- 5) Αντιβαίνει στην οδηγία 93/13/ΕΟΚ συνολικά και ειδικότερα στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη της (κατά την οποία, γενικά, ο καταναλωτής δεν γνωρίζει τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στα άλλα κράτη μέλη σχετικά με τις συμβάσεις που αφορούν την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών- η [δε] άγνοια αυτή μπορεί να [τον] αποθαρρύνει, να προβεί σε αγορές αγαθών ή παροχής υπηρεσιών σε αυτά τα κράτη μέλη) δικαστική πρακτική κατά την οποία, ελλείψει δεσμευτικής απαίτησεως της σύμβασης καταναλωτικής πίστης, τεκμαίρεται ότι αυτή ήταν γνωστή στον καταναλωτή ήδη κατά την υπογραφή της σύμβασης πίστωσης, ειδικά στην περίπτωση κατά την οποία ο καταναλωτής επιβεβαιώνει ότι έλαβε γνώση της σύμβασης πίστωσης με την υπογραφή άλλων εγγράφων συνδεδεμένων με την πίστωση (για παράδειγμα του τυποποιημένου υποδείγματος παροχής πληροφοριών σχετικά με την καταναλωτική πίστη, του καταλόγου των εγγράφων που προσκομίστηκαν κ.λπ.);
- 6) Αντιβαίνει στην αρχή της προστασίας των καταναλωτών και στην αρχή της αποτελεσματικότητας την έννοια ότι αντιτίθενται σε πρόβλεψη του εθνικού δικαίου περί υποκειμενικής και αντικειμενικής, ήτοι στηριζόμενης σε ουδέτερο κριτήριο (αυτό της επελεύσεως του αδικαιολόγητου πλουτισμού), προθεσμίας παραγραφής του δικαιώματος για την άσκηση αγωγών λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού του επαγγελματία εις βάρος του καταναλωτή, ώστε ο καθορισμός της αφετηρίας της προθεσμίας παραγραφής να μην επαφίεται αποκλειστικά στην εκτίμηση του καταναλωτή και, ως εκ τούτου, να μην έχει ο επαγγελματίας πραγματικά τη δυνατότητα να προσπείσει τα συμφέρόντά του προβάλλοντας ένσταση παραγραφής;
- 7) Είναι συμβατός με την αρχή της προστασίας του καταναλωτή και με την αρχή της αποτελεσματικότητας ο άνευ άλλου τινός χαρακτηρισμός οποιασδήποτε πλημμέλειας συμβάσεως καταναλωτικής πίστης ως αποτελέσματος εσκεμμένης πράξεως του επαγγελματία;

- 8) Έχει η αρχή της αποτελεσματικότητας, όπως διατυπώνεται στις κατωτέρω μνημονεύμενες αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι η προθεσμία παραγραφής της αξιώσεως λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού οφειλόμενου σε πλημμέλεια της συμβάσεως πιστώσεως, η οποία καθιστά το δάνειο άτοκο και μη υποκείμενο σε επιβαρύνσεις, θα πρέπει να έχει ως αφετηρία την έκδοση δικαστικής απόφασης σχετικής με τη συγκεκριμένη πλημμέλεια (για παράδειγμα απόφασης διαπιστώνουσας ότι το δάνειο δεν υπόκειται σε τόκους και επιβαρύνσεις);
- 9) Ποιο χρονικό σημείο πρέπει να θεωρείται ότι αποτελεί, βάσει της αρχής της αποτελεσματικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στις κατωτέρω μνημονεύμενες αποφάσεις του Δικαστηρίου, αφετηρία της προθεσμίας παραγραφής;

- (¹) Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).
- (²) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29)

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) στις
11 Ιανουαρίου 2022 — UF κατά Land Hessen**

(Υπόθεση C-26/22)

(2022/C 148/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: UF

Καθού: Land Hessen

Προσεπικληθείσα: SCHUFA Holding AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 77, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 78, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 (¹) την έννοια ότι η έκβαση της καταγγελίας ενώπιον της εποπτικής αρχής, η οποία κοινοποιείται στο υποκείμενο των δεδομένων,
- α) έχει τον χαρακτήρα απαντήσεως σε αναφορά; Στην περίπτωση αυτή, ο δικαστικός έλεγχος αποφάσεως εποπτικής αρχής επί καταγγελίας σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ περιορίζεται κυρίως στο εάν η αρχή επιλήφθηκε πράγματι της καταγγελίας, εξέτασε προσηκόντως το αντικείμενό της και ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα για το αποτέλεσμα του ελέγχου,
- ή
- β) πρέπει να θεωρηθεί ως διοικητική απόφαση επί της ουσίας; Στην περίπτωση αυτή, απόφαση εποπτικής αρχής επί καταγγελίας πρέπει να ελεγχθεί επί της ουσίας από το δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ και στο πλαίσιο του εν λόγω ελέγχου το δικαστήριο μπορεί επίσης κατά περίπτωση, —όπως π.χ. σε περίπτωση μηδενικής διακριτικής ευχέρειας— να υποχρεώσει την εποπτική αρχή να λάβει συγκεκριμένο μέτρο κατά την έννοια του άρθρου 58 του ΓΚΠΔ.
2. Είναι η αποθήκευση δεδομένων που γίνεται από γραφείο οικονομικών πληροφοριών, στο πλαίσιο της οποίας δεδομένα που προέρχονται από δημόσιο μητρώο, όπως από τις «εθνικές βάσεις δεδομένων» κατά την έννοια του άρθρου 79, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 (²) αποθηκεύονται χωρίς να συντρέχει συγκεκριμένος λόγος, προκειμένου να είναι δυνατή η παροχή πληροφοριών σε περίπτωση υποβολής σχετικού αιτήματος, συμβατή με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
3. α. Είναι κατ' αρχήν νόμιμη η ύπαρξη ιδιωτικών παράλληλων βάσεων δεδομένων (ιδίως βάσεων δεδομένων γραφείου οικονομικών πληροφοριών), οι οποίες έχουν δημιουργηθεί πέραν των κρατικών βάσεων δεδομένων και στις οποίες τα δεδομένα που προέρχονται από τις κρατικές βάσεις δεδομένων (εν προκειμένω οι ανακοινώσεις αφερεγγυότητας) αποθηκεύονται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από το προβλεπόμενο στο στενό πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 σε συνδυασμό με το εθνικό δίκαιο;
- β. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο σκέλος του τρίτου ερωτήματος, προκύπτει από το δικαίωμα στη λήθη που προβλέπεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του ΓΚΠΔ ότι τα εν λόγω δεδομένα πρέπει να διαγράφονται, όταν έχει λήξει η προβλεπόμενη για το δημόσιο μητρώο διάρκεια επεξεργασίας;

4. Στον βαθμό που το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ μπορεί να ληφθεί υπόψη ως μοναδική νομική βάση για την αποθήκευση δεδομένων από ιδιωτικά γραφεία οικονομικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων και των αποθηκευμένων σε δημόσια μητρώα δεδομένων, πρέπει να γίνει δεκτή η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος γραφείου οικονομικών πληροφοριών, στην περίπτωση που το εν λόγω γραφείο αποκτά τα δεδομένα από τον δημόσιο κατάλογο χωρίς να συντρέχει συγκεκριμένος λόγος, ώστε να μπορεί στη συνέχεια να τα έχει στη διάθεσή του σε περίπτωση υποβολής σχετικού αιτήματος παροχής πληροφοριών;
5. Μπορούν οι κώδικες συμπεριφοράς που έχουν εγκριθεί από τις εποπτικές αρχές σύμφωνα με το άρθρο 40 του ΓΚΠΔ και προβλέπουν προθεσμίες εξετάσεως και διαγραφής, οι οποίες υπερβαίνουν τις περιόδους αποθήκευσης που ισχύουν για το δημόσιο μητρώο, να καταργούν τη στάθμιση που έχει γίνει σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ;

- (¹) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).
- (²) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ 2015, L 141, σ. 19).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 26 Ιανουαρίου 2022 — VZ κατά CA

(Υπόθεση C-53/22)

(2022/C 148/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: VZ

Καθή: CA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/665 (¹) η μη χορήγηση της δυνατότητας σε διαγωνιζόμενο που έχει αποκλειστεί οριστικά από διαδικασία επιλογής του αναδόχου να ασκήσει προσφυγή κατά της άρνησης ακύρωσης της ανάθεσης σύμβασης, όταν επιδιώκει να αποδείξει ότι ο ανάδοχος, καθώς και όλοι οι άλλοι διαγωνιζόμενοι οι οποίοι είχαν καταταγεί στον πίνακα κατάταξης, είχαν διαπράξει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα συνιστάμενο στη σύναψη συμφωνιών αντίθετων προς τον ανταγωνισμό, οι οποίες διαπιστώθηκαν με δικαστική απόφαση μόνο μετά τον αποκλεισμό του, τούτο δε προκειμένου να μπορέσει να συμμετάσχει στην επανάληψη της διαδικασίας;
- 2) Αντιτίθεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/665 και στις αρχές [του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης] περί προστασίας του ανταγωνισμού ή απαγόρευση εξέτασης από τα διοικητικά δικαστήρια της προσφυγής που άσκησε διαγωνιζόμενος ο οποίος έχει αποκλειστεί οριστικά από διαδικασία επιλογής του αναδόχου κατά της άρνησης της αναθέτουσας αρχής να επανεξετάσει μέτρα που έλαβε η ίδια, όσον αφορά τη συμμετοχή σε διαγωνισμό και την ανάθεση της σύμβασης σε διαγωνιζόμενους που έχουν συνάψει συμφωνίες αντίθετες προς τον ανταγωνισμό, οι οποίες έχουν διαπιστωθεί με δικαστική απόφαση, στον ίδιο τομέα με αυτόν που αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας;

(¹) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο)
στις 28 Ιανουαρίου 2022 — PL κατά État belge**

(Υπόθεση C-56/22)

(2022/C 148/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: PL

Καθού: État belge

Προδικαστικό ερώτημα

Εφαρμόζεται το δικαίο της Ένωσης, ιδίως δε οι διατάξεις του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης και της οδηγίας 2008/115/EK ⁽¹⁾, σε σχέση με πρακτική κράτους μέλους που του παρέχει τη δυνατότητα να νομιμοποιεί επί τόπου παρανόμως διαμένοντα στο έδαφός του αλλοδαπό; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, έχουν τα άρθρα 5, 6 και 13 της οδηγίας 2008/115/EK, σε συνδυασμό με τις [αιτιολογικές της σκέψεις 6 και 24], καθώς και τα άρθρα 1, 7, 14, 20, 21, 24 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, την έννοια ότι, όταν κράτος μέλος εξετάζει το ενδεχόμενο χορήγησης αυτοτελούς άδειας διαμονής ή άλλης άδειας που παρέχει δικαίωμα διαμονής για λόγους φιλευσπλαχνίας ή για ανθρωπιστικούς ή άλλους λόγους σε παρανόμως διαμένοντα στο έδαφός του υπήκοο τρίτης χώρας, δύναται, αφενός, να απαιτεί από τον εν λόγω υπήκοο να αποδεικνύει εκ των προτέρων ότι αδυνατεί να υποβάλει την αίτησή του στη χώρα προέλευσής του και, αφετέρου, να μην προβλέπει στη νομοθεσία του τις προϋποθέσεις και τα, κατά μείζονα λόγο αντικειμενικά, κριτήρια για την απόδειξη της συνδρομής των ανωτέρω λόγων φιλευσπλαχνίας ή ανθρωπιστικών ή άλλων λόγων (είτε όσον αφορά το παραδεκτό, απαιτώντας την απόδειξη της συνδρομής εξαιρετικών περιστάσεων χωρίς να τις προσδιορίζει, είτε όσον αφορά την ουσία, παραλείποντας να προβλέψει οποιοδήποτε αντικειμενικό κριτήριο που να επιτρέπει τον προσδιορισμό των λόγων, ιδίως των ανθρωπιστικών, που δικαιολογούν τη χορήγηση άδειας διαμονής), γεγονός που καθιστά απρόβλεπτη, ενδεχομένως δε και αυθαίρετη, την απάντηση επί τέτοιας αίτησης; Στην περίπτωση που είναι δυνατόν τα κριτήρια αυτά να μην προβλέπονται από τη νομοθεσία, δεν διακυβεύεται, σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης, το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής λόγω του γεγονότος ότι το μοναδικό ένδικο βοήθημα το οποίο παρέχεται πληροί τις απαιτήσεις της αυστηρής νομιμότητας, αποκλεισμένης κάθε εκτίμησης υπό το πρίσμα της σκοπιμότητας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2008, L 348, σ. 98).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) στις
2 Φεβρουαρίου 2022 — AB κατά Land Hessen**

(Υπόθεση C-64/22)

(2022/C 148/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: AB

Καθού: Land Hessen

Προσεπικληθείσα: SCHUFA Holding AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 77, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 78, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽¹⁾ την έννοια ότι η έκβαση της καταγγελίας ενώπιον της εποπτικής αρχής, η οποία κοινοποιείται στο υποκείμενο των δεδομένων,
 - α) έχει τον χαρακτήρα απαντήσεως σε αναφορά; Στην περίπτωση αυτή, ο δικαστικός έλεγχος αποφάσεως εποπτικής αρχής επί καταγγελίας σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ περιορίζεται κυρίως στο εάν η αρχή επιλήφθηκε πράγματι της καταγγελίας, εξέτασε προσηκόντως το αντικείμενό της και ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα για το αποτέλεσμα του ελέγχου,
 - ή
 - β) πρέπει να θεωρηθεί ως διοικητική απόφαση επί της ουσίας; Στην περίπτωση αυτή, απόφαση εποπτικής αρχής επί καταγγελίας πρέπει να ελεγχθεί επί της ουσίας από το δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ και στο πλαίσιο του εν λόγω ελέγχου το δικαστήριο μπορεί επίσης κατά περίπτωση, –όπως π.χ. σε περίπτωση μηδενικής διακριτικής ευχέρειας– να υποχρεώσει την εποπτική αρχή να λάβει συγκεκριμένο μέτρο κατά την έννοια του άρθρου 58 του ΓΚΠΔ.
2. Είναι η αποθήκευση δεδομένων που γίνεται από γραφείο οικονομικών πληροφοριών, στο πλαίσιο της οποίας δεδομένα που προέρχονται από δημόσιο μητρώο, όπως από τις «εθνικές βάσεις δεδομένων» κατά την έννοια του άρθρου 79, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 ⁽²⁾ αποθηκεύονται χωρίς να συντρέχει συγκεκριμένος λόγος, προκειμένου να είναι δυνατή η παροχή πληροφοριών σε περίπτωση υποβολής σχετικού αιτήματος, συμβατή με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Δεκεμβρίου 2007 (Χάρτης, ΕΕ C 303 σ. 1);
3. α. Είναι κατ' αρχήν νόμιμη η ύπαρξη ιδιωτικών παράλληλων βάσεων δεδομένων (ιδίως βάσεων δεδομένων γραφείου οικονομικών πληροφοριών), οι οποίες έχουν δημιουργηθεί πέραν των κρατικών βάσεων δεδομένων και στις οποίες τα δεδομένα που προέρχονται από τις κρατικές βάσεις δεδομένων (εν προκειμένω οι ανακοινώσεις αφερεγγυότητας) αποθηκεύονται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από το προβλεπόμενο στο στενό πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 σε συνδυασμό με το εθνικό δίκαιο;
- 3β. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο σκέλος του τρίτου ερωτήματος, προκύπτει από το δικαίωμα στη λήθη που προβλέπεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του ΓΚΠΔ ότι τα εν λόγω δεδομένα πρέπει να διαγράφονται, όταν έχει λήξει η προβλεπόμενη για το δημόσιο μητρώο διάρκεια επεξεργασίας;
4. Στον βαθμό που το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ μπορεί να ληφθεί υπόψη ως μοναδική νομική βάση για την αποθήκευση δεδομένων από ιδιωτικά γραφεία οικονομικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων και των αποθηκευμένων σε δημόσια μητρώα δεδομένων, πρέπει να γίνει δεκτή η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος γραφείου οικονομικών πληροφοριών, στην περίπτωση που το εν λόγω γραφείο αποκτά τα δεδομένα από τον δημόσιο κατάλογο χωρίς να συντρέχει συγκεκριμένος λόγος, ώστε να μπορεί στη συνέχεια να τα έχει στη διάθεσή του σε περίπτωση υποβολής σχετικού αιτήματος παροχής πληροφοριών;
5. Μπορούν οι κώδικες συμπεριφοράς που έχουν εγκριθεί από τις εποπτικές αρχές σύμφωνα με το άρθρο 40 του ΓΚΠΔ και προβλέπουν προθεσμίες εξέτασεως και διαγραφής, οι οποίες υπερβαίνουν τις περιόδους αποθήκευσεως που ισχύουν για το δημόσιο μητρώο, να καταργούν τη στάθμιση που έχει γίνει σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ 2015, L 141, σ. 19).

Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

(Υπόθεση C-85/22)

(2022/C 148/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Gr. Koleva, C. Hermes)

Καθής: Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 4, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (στο εξής: οδηγία για τους οικοτόπους) ⁽¹⁾ διότι
 - δεν όρισε, το ταχύτερο δυνατόν και, το αργότερο, μέσα σε μια εξαετία, ως ειδικές ζώνες διατήρησης (στο εξής: ΕΖΔ) 194 από τις συνολικά 229 περιοχές που αναγνωρίστηκαν ως τόποι κοινοτικής σημασίας (στο εξής: ΤΚΣ) με τις αποφάσεις 2009/93/ΕΚ, 2009/91/ΕΚ και 2009/92/ΕΚ της 12ης Δεκεμβρίου 2008 και με την απόφαση 2013/23/ΕΚ της 16ης Νοεμβρίου 2021,
 - παρέβη συστηματικώς και διαρκώς την υποχρέωση που υπέχει να καθορίσει συγκεκριμένους λεπτομερείς στόχους διατήρησης για τις ζώνες αυτές,
 - παρέβη συστηματικώς και διαρκώς την υποχρέωση που υπέχει να καθορίσει τα αναγκαία μέτρα διατήρησης που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις των τύπων φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος Ι και των ειδών του παραρτήματος ΙΙ τα οποία απαντώνται στους τόπους αυτούς και
 - δεν μετέφερε προσηκόντως στην εθνική έννομη τάξη το άρθρο 6, παράγραφος 1.
2. να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η εν λόγω υπόθεση αφορά την εκ μέρους της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας εσφαλμένη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη του άρθρου 6, παράγραφος 1, καθώς και την εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 4, και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας για τους οικοτόπους.

Το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας για τους οικοτόπους προβλέπει ότι, όταν ένας τόπος κοινοτικής σημασίας επιλέχθηκε δυνάμει της διαδικασίας της παραγράφου 2, το οικείο κράτος μέλος ορίζει τον εν λόγω τόπο ως ΕΖΔ το ταχύτερο δυνατόν και, το αργότερο, μέσα σε μια εξαετία. Με την απόφασή του στην υπόθεση C-849/19, Επιτροπή κατά Ελλάδας (ΕΥ:C:2020:1047), το Δικαστήριο εξήγησε ότι τα κράτη μέλη έχουν επίσης την υποχρέωση καθορισμού συγκεκριμένων λεπτομερών στόχων διατήρησης για κάθε ΕΖΔ. Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας για τους οικοτόπους, τα κράτη μέλη καθορίζουν για τις ΕΖΔ τα αναγκαία μέτρα διατήρησης που ενδεχομένως συνεπάγονται ειδικά ενδεδειγμένα σχέδια διαχείρισης ή ενσωματωμένα σε άλλα σχέδια διεύθυνσης και τα δέοντα κανονιστικά, διοικητικά ή συμβατικά μέτρα που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις των τύπων φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος Ι και των ειδών του παραρτήματος ΙΙ τα οποία απαντώνται στους τόπους αυτούς.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας παρέβη τις ακόλουθες υποχρεώσεις που υπέχει από τις προαναφερθείσες διατάξεις: να ορίσει τις ΕΖΔ εντός της ταχθείσας προθεσμίας, να καθορίσει συγκεκριμένους λεπτομερείς στόχους διατήρησης για κάθε ΕΖΔ, να καθορίσει τα αναγκαία μέτρα διατήρησης και να μεταφέρει προσηκόντως στην εθνική έννομη τάξη το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας για τους οικοτόπους.

⁽¹⁾ ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας

(Υπόθεση C-109/22)

(2022/C 148/25)

Γλώσσα διαδικασίας: ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Nicolae, E. Sanfrutos Cano)

Καθής: Ρουμανία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ρουμανία, παραλείποντας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-301/17, Επιτροπή κατά Ρουμανίας ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ,

- να υποχρεώσει τη Ρουμανία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, να καταβάλει, λόγω μη λήψεως των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-301/17, Επιτροπή κατά Ρουμανίας, χρηματική ποινή ύψους 29 781,30 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση μέχρι τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-301/17, Επιτροπή κατά Ρουμανίας,
- να υποχρεώσει τη Ρουμανία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, να καταβάλει κατ' αποκοπή ποσό που αντιστοιχεί σε ημερήσιο ποσό 3 311,50 ευρώ πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την επομένη της εκδόσεως της αποφάσεως στην υπόθεση C-301/17, Επιτροπή κατά Ρουμανίας μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία η Ρουμανία θα έχει λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την εν λόγω απόφαση ή, σε περίπτωση που η Ρουμανία δεν λάβει τα μέτρα αυτά, μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης του Δικαστηρίου στην παρούσα υπόθεση, με ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό 1 643 000 ευρώ,
- να καταδικάσει τη Ρουμανία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά της Ρουμανίας έχει ως αντικείμενο την παράλειψη του εν λόγω κράτους μέλους να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-301/17, Επιτροπή κατά Ρουμανίας, καθόσον 44 από τους 68 χώρους υγειονομικής ταφής που αναφέρονται στην εν λόγω απόφαση δεν έχουν ακόμη κλείσει σύμφωνα με την οδηγία 1999/31/EK του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων⁽¹⁾.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Ρουμανία δεν μπορεί να επικαλεστεί μια καθαρά εσωτερική κατάσταση για να δικαιολογήσει τη μη εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου, όπως η ανάγκη εκπόνησης μελετών σκοπιμότητας, διαδικασιών απαλλοτρίωσης, διοικητικών διαδικασιών ή τη μη λήψη των αναγκαίων μέτρων από τους οικονομικούς φορείς που εκμεταλλεύονται τους εν λόγω χώρους υγειονομικής ταφής απορριμμάτων.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή προτείνει να υποχρεωθεί η Ρουμανία να καταβάλει χρηματική ποινή 29 781,30 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα υπόθεση έως ότου ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωση προς την απόφαση στην υπόθεση C-301/17. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η πρόοδος που σημειώνει η Ρουμανία μπορεί να παρακολουθείται, να επαληθεύεται και να λαμβάνεται υπόψη, η Επιτροπή προτείνει να υπολογίζεται η χρηματική ποινή για κάθε ημέρα καθυστέρησης με βάση τις εξάμηνες περιόδους καθυστέρησης στη λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-301/17, χρησιμοποιώντας έναν φθίνοντα τύπο, σύμφωνα με τον οποίο το σύνολο των περιόδων αυτών θα μειώνεται κατά ένα ποσοστό που αντιστοιχεί στο ποσοστό του αριθμού των χώρων υγειονομικής ταφής για τους οποίους έχει εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 1999/31.

Η Επιτροπή προτείνει επίσης να υποχρεωθεί η Ρουμανία να καταβάλει κατ' αποκοπή ποσό που αντιστοιχεί σε ημερήσιο ποσό 3 311,50 ευρώ πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την επομένη της εκδόσεως της αποφάσεως στην υπόθεση C-301/17 έως την ημερομηνία κατά την οποία η Ρουμανία θα έχει λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την εν λόγω απόφαση ή, σε περίπτωση που η Ρουμανία δεν λάβει τέτοια μέτρα, έως την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην παρούσα υπόθεση, με ελάχιστο κατ' αποκοπή ποσό 1 643 000 ευρώ.

Το ποσό της χρηματικής ποινής καθορίστηκε, μέσω του συντελεστή «ν», λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα της παράβασης, τη διάρκεια της και την ανάγκη διασφάλισης του αποτρεπτικού αποτελέσματος των κυρώσεων, ανάλογα με την ικανότητα του εν λόγω κράτους μέλους να πληρώσει.

⁽¹⁾ Απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Επιτροπή κατά Ρουμανίας (C-301/17, EU:C:2018:846).

⁽²⁾ ΕΕ 1999, L 182, σ. 1.

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-116/22)

(2022/C 148/26)

Γλώσσα διαδικασίας: γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes, M. Noll-Ehlers)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας
 - παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ⁽¹⁾, καθόσον δεν όρισε ως ειδικές ζώνες διατήρησης 88 από τους 4 606 τόπους για τους οποίους έληξε η εξαετής προθεσμία της διάταξης αυτής·
 - παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/43, καθόσον δεν έθεσε κανέναν στόχο διατήρησης για 88 από τους 4 606 επίμαχους τόπους και, εξάλλου, κατά τον καθορισμό στόχων διατήρησης, ακολουθεί, κατά τρόπο γενικό και διαρθρωτικό, μια πρακτική η οποία δεν ανταποκρίνεται στις νομικές απαιτήσεις της διάταξης αυτής·
 - παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43, καθόσον δεν καθόρισε κανένα μέτρο διατήρησης για 737 από τους 4 606 επίμαχους τόπους και, εξάλλου, κατά τον καθορισμό μέτρων διατήρησης, ακολουθεί, κατά τρόπο γενικό και διαρθρωτικό, μια πρακτική η οποία δεν ανταποκρίνεται στις νομικές απαιτήσεις της διάταξης αυτής·
2. να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσάπτει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ότι δεν έλαβε τα αναγκαία κατά την οδηγία 92/43/ΕΟΚ μέτρα όσον αφορά τον καθορισμό και τη διαχείριση του δικτύου Natura 2000 της επικράτειάς της.

Πρώτον, η Γερμανία παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας, καθόσον δεν όρισε, κατά το κρίσιμο για την παράβαση χρονικό σημείο, ως ειδικές ζώνες διατήρησης 88 από τους 4 606 τόπους για τους οποίους έληξε η εξαετής προθεσμία της διάταξης αυτής.

Δεύτερον, η Γερμανία παρέβη την κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας υποχρέωσή της περί καθορισμού επαρκώς ειδικών στόχων διατήρησης, καθόσον δεν έθεσε κανέναν στόχο διατήρησης για 88 από τους 4 606 επίμαχους τόπους και, εξάλλου, κατά τον καθορισμό στόχων διατήρησης, ακολουθεί, κατά τρόπο γενικό και διαρθρωτικό, μια πρακτική η οποία δεν ανταποκρίνεται στις νομικές απαιτήσεις της διάταξης αυτής. Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας, οι στόχοι διατήρησης πρέπει να είναι ποσοτικοποιημένοι και μετρήσιμοι, να διακρίνουν σαφώς μεταξύ του στόχου «αποκατάστασης» και του στόχου «διατήρησης» των σχετικών προστατευόμενων αγαθών του οικείου τύπου και να καθορίζονται με γενικώς δεσμευτικές νομικές πράξεις. Η γερμανική πρακτική σχετικά με τους στόχους διατήρησης δεν πληροί τις απαιτήσεις αυτές.

Τρίτον, η Γερμανία παρέβη την κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας υποχρέωσή της να καθορίσει τα αναγκαία μέτρα διατήρησης. Η Γερμανία δεν καθόρισε κανένα μέτρο διατήρησης για 737 από τους 4 606 επίμαχους τόπους και, εξάλλου, κατά τον καθορισμό μέτρων διατήρησης, παρέβη, κατά τρόπο γενικό και διαρθρωτικό, την απαίτηση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας, κατά την οποία τα μέτρα διατήρησης πρέπει να στηρίζονται σε επαρκώς ειδικούς στόχους διατήρησης.

⁽¹⁾ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ 1992, L 206, σ. 7).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2022 — GEA Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-195/19) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκές αγορές σταθεροποιητών θερμότητας κασσιτέρου και σταθεροποιητών θερμότητας ESBO/esters – Απόφαση διαπιστώνουσα δύο παραβάσεις του άρθρου 81 ΕΚ – Ακύρωση της αποφάσεως περί τροποποίησης της αρχικής αποφάσεως – Απόφαση περί απορρίψεως αιτήσεως επιστροφής του προστίμου – Προσφυγή ακυρώσεως – Πράξη δεκτική προσφυγής – Έννομο συμφέρον – Παραδεκτό – Άρθρο 266, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ)

(2022/C 148/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GEA Group AG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. du Mont, R. van der Hout και C. Wagner, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi, V. Bottka και T. Baumé)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως Ares(2019) 283284 της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2019, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας για επιστροφή του προστίμου που καταβλήθηκε δυνάμει της αποφάσεως C(2009) 8682 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.589 — Σταθεροποιητές θερμότητας).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η GEA Group AG φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 206 της 17.6.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2022 — Heitec κατά EUIPO — Hetec Datensysteme (HEITEC)

(Υπόθεση T-520/19) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης HEITEC – Μη συνεκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και ενώπιον του τμήματος προσφυγών – Άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Απουσία ουσιαστικής χρήσεως του σήματος – Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001] – Κανόνας 40, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [νυν άρθρο 19, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625]}

(2022/C 148/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Heitec AG (Erlangen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Wagner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Hetec Datensysteme GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Kockläuner και O. Nilgen, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Απριλίου 2019 (υπόθεση R 1171/2018-2), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως μεταξύ της Hetec Datensysteme και της Heitec.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Heitec AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 312 της 16.9.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2022 — Companhia de Seguros Índico κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-672/19) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις – Δημοσιονομικός κανονισμός – Τριετής αποκλεισμός από τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων και χορήγησης επιδοτήσεων χρηματοδοτούμενων από τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και από το ΕΤΑ – Αρχή της καλής πίστης – Κατάχρηση δικαιώματος – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Αναλογικότητα)

(2022/C 148/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Companhia de Seguros Índico SA (Μαπούτο, Μοζαμβίκη) (εκπρόσωπος: R. Oliveira, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: I. Melo Sampaio)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 18ης Ιουλίου 2019, περί τριετούς αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τη συμμετοχή στις διαδικασίες που αφορούν, πρώτον, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, δεύτερον, τη χορήγηση επιδοτήσεων χρηματοδοτούμενων από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ) και, τρίτον, την επιλογή με σκοπό την εκτέλεση κονδυλίων της Ένωσης, καθώς και περί δημοσίευσης πληροφοριών σχετικών με τον αποκλεισμό αυτό.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Companhia de Seguros Índico SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 399 της 25.11.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2022 — Sped-Pro κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-791/19) ⁽¹⁾

[Ανταγωνισμός – Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως – Αγορά των υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών εμπορευμάτων – Απόφαση περί απορρίψεως καταγγελίας – Άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 – Εύλογη προθεσμία – Συμφέρον της Ένωσης να συνεχιστεί η εξέταση καταγγελίας – Προσδιορισμός της πλέον ενδεδειγμένης αρχής για την εξέταση καταγγελίας – Κριτήρια – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες όσον αφορά τον σεβασμό του κράτους δικαίου – Κίνδυνος προσβολής των δικαιωμάτων του καταγγέλλοντος σε περίπτωση απορρίψεως της καταγγελίας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2022/C 148/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sped-Pro S.A. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Kozak, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Szczodrowski, L. Wildpanner και P. van Nuffel)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2019) 6099 τελικό της Επιτροπής, της 12ης Αυγούστου 2019 (υπόθεση ΑΤ.40459 — Αποστολή εμπορευμάτων με σιδηροδρομική μεταφορά στην Πολωνία — PKP Cargo), με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της προσφεύγουσας σχετικά με φερόμενες παραβάσεις του άρθρου 102 ΣΛΕΕ στην αγορά των υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών εμπορευμάτων στην Πολωνία.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2019) 6099 τελικό της Επιτροπής, της 12ης Αυγούστου 2019 (υπόθεση ΑΤ.40459 — Αποστολή εμπορευμάτων με σιδηροδρομική μεταφορά στην Πολωνία — PKP Cargo).
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Sped-Pro S.A.
- 3) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 27 της 27.1.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2022 — OJ κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-709/20) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Πρόσληψη – Διαγωνισμός EPSO/AD/380/19 – Απόφαση περί αρνήσεως παρατάσεως των ημερομηνιών δοκιμασίας ενός διαγωνισμού – Προθεσμίες για τη συμμετοχή σε δοκιμασία επιλογής σε εξεταστικό κέντρο – Δικαίωμα χρηστής διοικήσεως – Καθήκον μέριμνας – Ίση μεταχείριση)

(2022/C 148/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: OJ (εκπρόσωπος: H. E. von Harpe, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Hohenacker και I. Melo Samraio)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, κατ' ουσίαν, την ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO) της 30ής Ιανουαρίου 2020, με την οποία η εν λόγω Υπηρεσία αρνήθηκε να παρατείνει την ημερομηνία διεξαγωγής της δοκιμασίας επιλογής για τον διαγωνισμό EPSO/AD/380/19.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον OJ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 28 της 25.1.2021.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — OP κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-736/20) (¹)**

(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Πρόσληψη – Γενικός διαγωνισμός EPSO/AST/147/19 – Απόφαση περί μη εγγραφής του ονόματος της προσφεύγουσας στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Ίση μεταχείριση)

(2022/C 148/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: OP (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Melo Samraio και L. Vernier)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AST/147/19 της 5ης Φεβρουαρίου 2020 περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Καταδικάζει τον OP στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 79 της 8.3.2021.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 2022 — ultra air κατά EUIPO — Donaldson
Filtration Deutschland (ultrafilter international)**

(Υπόθεση T-67/21) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασίες για την κήρυξη ακυρότητας και για την κήρυξη έκπτωσης – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ultrafilter international – Αίτηση μετατροπής σε αίτηση καταχώρισης εθνικού σήματος – Διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης η οποία κατέστη άνευ αντικείμενου – Προσφυγή προδήλως νόμω αβάσιμη)

(2022/C 148/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ultra air GmbH (Hilden, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. König, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: E. Μαρκάκης)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. Siebertz, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Νοεμβρίου 2020 (υπόθεση R 271/2020-2), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης μεταξύ των ultra air και Donaldson Filtration Deutschland.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την ultra air GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 88 της 15.3.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — Calrose Rice κατά EUIPO — Ricegrowers (Sunwhite)

(Υπόθεση T-459/21) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Sunwhite – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Sunwhite – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Προσφυγή προδήλως αβάσιμη]

(2022/C 148/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Calrose Rice (Σόφια, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: H. Raychev, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Hamel και J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Ricegrowers Ltd (Leeton, Νέα Νότια Ουαλία, Αυστραλία) (εκπρόσωποι: C. Menebröcker και C. Böhmer, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Ιουνίου 2021 (υπόθεση R 2465/2020-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Ricegrowers και Calrose Rice.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Calrose Rice στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

(¹) EE C 382 της 20.9.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2022 — Faller κ.λπ. κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-464/21) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως – Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση – Τροποποίηση της άδειας κυκλοφορίας υπό αίρεση του φαρμάκου Comirnaty που προορίζεται για ανθρώπινη χρήση – Έλλειψη έννομου συμφέροντος – Απουσία άμεσου επηρεασμού – Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα – Απαράδεκτη)

(2022/C 148/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Sonja Faller (Bressanone, Ιταλία) και 74 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της διάταξης (εκπρόσωπος: R. Holzeisen, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B.-R. Killmann και A. Sipos)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης C(2021) 4034 final της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 2021, για την τροποποίηση της άδειας κυκλοφορίας υπό αίρεση που χορηγήθηκε με την εκτελεστική απόφαση C(2020) 9598 final για το φάρμακο Comirnaty — Εμβόλιο mRNA COVID-19 (τροποποιημένων νουκλεοτιδίων) που προορίζεται για ανθρώπινη χρήση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η εξέταση των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν ο TR και τα λοιπά φυσικά πρόσωπα των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα II, ο YI και τα λοιπά φυσικά πρόσωπα των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα II, ο EW και τα λοιπά φυσικά πρόσωπα των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα II και ο Arnošt Komárek και τα λοιπά φυσικά πρόσωπα των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα II.
- 3) Καταδικάζει τη Sonja Faller και τους λοιπούς προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα I στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Ο TR και τα λοιπά φυσικά πρόσωπα των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα II, ο YI και τα λοιπά φυσικά πρόσωπα των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα II, ο EW και τα λοιπά φυσικά πρόσωπα των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα II και ο A. Komárek και τα λοιπά φυσικά πρόσωπα των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα II φέρουν έκαστος τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 368 της 13.9.2021.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2022 — Eurecna κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-739/21 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Έλλειψη επείγοντος)

(2022/C 148/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Eurecna SpA (Βενετία, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. Sciaudone, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà και S. Romoli)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση των αποφάσεων της Επιτροπής της 10ης, 16ης και 30ής Σεπτεμβρίου 2021 με τις οποίες αντιτάχθηκε στην αιτούσα συμφωνισμός απαιτήσεων και, αφετέρου, να διαταχθεί η Επιτροπή να καταβάλει τα αντίστοιχα ποσά στην αιτούσα.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — Collard κατά Κοινοβουλίου και ID

(Υπόθεση T-53/22 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Θεσμικό δίκαιο – Μέλος του Κοινοβουλίου – Αναστολή της ιδιότητας του ως μέλους της κοινοβουλευτικής του ομάδας και διαγραφή του από την κοινοβουλευτική του ομάδα – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων – Απαράδεκτο)

(2022/C 148/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: Gilbert Collard (Vauvert, Γαλλία) (εκπρόσωπος: B. Kuchukian, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πολιτική ομάδα Ταυτότητας και Δημοκρατίας (ID)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με αίτημα την αναστολή εκτελέσεως της απόφασης του προεδρείου της πολιτικής ομάδας «Ταυτότητα και Δημοκρατία» (ID) του Κοινοβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2022, με την οποία ανεστάλη η ιδιότητα του αιτούντος ως μέλους της ομάδας αυτής, καθώς και της απόφασης των μελών της πολιτικής ομάδας ID της 25ης Ιανουαρίου 2022, με την οποία ο αιτών διαγράφηκε από την ομάδα αυτή.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — Rivière κατά Κοινοβουλίου και ID

(Υπόθεση T-54/22 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Θεσμικό δίκαιο – Μέλος του Κοινοβουλίου – Αναστολή της ιδιότητας του ως μέλους της κοινοβουλευτικής του ομάδας και διαγραφή του από την κοινοβουλευτική του ομάδα – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων – Απαράδεκτο)

(2022/C 148/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: Jérôme Rivière (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: B. Kuchukian, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πολιτική ομάδα Ταυτότητας και Δημοκρατίας (ID)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με αίτημα την αναστολή εκτελέσεως της απόφασης του προεδρείου της πολιτικής ομάδας «Ταυτότητα και Δημοκρατία» (ID) του Κοινοβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2022, με την οποία ανεστάλη η ιδιότητα του αιτούντος ως μέλους της ομάδας αυτής, καθώς και της απόφασης των μελών της πολιτικής ομάδας ID της 25ης Ιανουαρίου 2022, με την οποία ο αιτών διαγράφηκε από την ομάδα αυτή.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2021 — ID κλπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-711/21)

(2022/C 148/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ID και 6 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: P. de Bandt, M. Gherghinau και L. Panepinto, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2021, περί των έκτακτων υγειονομικών κανόνων και κανόνων ασφαλείας που ρυθμίζουν την πρόσβαση στα κτίρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στους τρεις τύπους εργασίας του·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των σχετικών με την υποβληθείσα αίτηση αναστολής της εκτέλεσης της προσβαλλομένης απόφασης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει έρεισμα σε έγκυρη νομική βάση για να επιτραπεί η επεξεργασία των ιατρικών δεδομένων των προσφευγόντων. Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν ότι το άρθρο 1ε, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα άρθρα 10, παράγραφος 1μ 80, παράγραφος 4, και 126, παράγραφος 2, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνιστούν έγκυρη νομική βάση προς στήριξη της έκδοσης της προσβαλλομένης απόφασης και, συνεπώς, προς επιβολή του προσβαλλόμενου μέτρου εις βάρος τους. Επιπλέον, ισχυρίζονται ότι δεν είναι δυνατόν να θεμελιωθούν σε απόφαση του προεδρείου, όπως η προσβαλλόμενη απόφαση, μέτρα τα οποία συνεπάγονται επεξεργασία όλως ευαίσθητων δεδομένων, στον βαθμό που, δυνάμει του άρθρου 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), τα ουσιώδη στοιχεία μιας τέτοιας επεξεργασίας πρέπει να προβλέπονται σε «νόμο», όπερ δεν ισχύει όταν πρόκειται για απόφαση του προεδρείου του Κοινοβουλίου.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι παραβιάζονται οι γενικές αρχές που διέπουν την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ο ως άνω λόγος χωρίζεται σε δύο σκέλη.
 - Το πρώτο σκέλος αφορά παραβίαση, αφενός, της αρχής της οριοθέτησης του σκοπού της επεξεργασίας δεδομένων και, αφετέρου, της αρχής της νομιμότητας. Τούτο διότι για να μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα προσωπικά δεδομένα τα οποία αναγράφονται στα ενωσιακά ψηφιακά πιστοποιητικά COVID των προσφευγόντων ώστε να τους επιτρέπεται η πρόσβαση στα κτίρια του Κοινοβουλίου, απαιτείται κατά νόμον αυτά να έχουν συλλεγεί για τον συγκεκριμένο σκοπό. Ελλείψει νομικής βάσης που να επιτρέπει ρητώς την επεξεργασία ιατρικών δεδομένων σχετικών με τον εμβολιασμό, με τα αποτελέσματα εξετάσεων ή με την ανάρρωση από τη νόσο ως προϋπόθεση για την πρόσβαση στον τόπο εργασίας και στις κοινοβουλευτικές συνελεύσεις, το Κοινοβούλιο δεν είναι σε καμία περίπτωση αρμόδιο να επιτρέψει τέτοια επεξεργασία, κατά μείζονα λόγο μέσω μιας ρύθμισης η οποία δεν είναι νόμος με την τυπική έννοια του όρου.

- Το δεύτερο σκέλος αφορά παραβίαση των αρχών της θεμιτής επεξεργασίας, της διαφάνειας και της ελαχιστοποίησης των δεδομένων, καθώς κατά τον χρόνο της συλλογής των προσωπικών τους δεδομένων, οι προσφεύγοντες δεν είχαν ενημερωθεί ότι αυτά θα χρησιμοποιούνταν προκειμένου να τους επιτρέπεται ή να τους απαγορεύεται η πρόσβαση στον τόπο εργασίας τους.
- 3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει αδικαιολόγητα το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το δικαίωμα στη σωματική ακεραιότητα, το δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια καθώς και τα δικαιώματα που απορρέουν από τις αρχές της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων. Ο ως άνω λόγος χωρίζεται σε δύο σκέλη.
 - Το πρώτο σκέλος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων των προσφευγόντων στη σωματική τους ακεραιότητα, στην ελευθερία και στην ασφάλεια, των δικαιωμάτων τους τα οποία απορρέουν από τις αρχές της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων, καθώς και των δικαιωμάτων τους στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών τους δεδομένων.
 - Το δεύτερο σκέλος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, καθώς υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει τα δικαιώματα και τις αρχές που προαναφέρθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους κατά τρόπο ασυμβίβαστο προς την αρχή της αναλογικότητας, αφού το προσβαλλόμενο μέτρο δεν είναι ούτε αναγκαίο ούτε πρόσφορο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών, ενώ είναι και δυσανάλογο σε σχέση με αυτούς.

Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2021 — ΙΛ κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-724/21)

(2022/C 148/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ΙΛ και οι 81 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: P. de Bandt, M. Gherghinau και L. Panerinto, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2021, περί των έκτακτων υγειονομικών κανόνων και κανόνων ασφαλείας που ρυθμίζουν την πρόσβαση στα κτίρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στους τρεις τόπους εργασίας του·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των σχετικών με την υποβληθείσα αίτηση αναστολής της εκτέλεσης της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει έρεισμα σε έγκυρη νομική βάση για να επιτραπεί η επεξεργασία των ιατρικών δεδομένων των προσφευγόντων. Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν ότι το άρθρο 1ε, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα άρθρα 10, παράγραφος 1μ 80, παράγραφος 4, και 126, παράγραφος 2, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνιστούν έγκυρη νομική βάση προς στήριξη της έκδοσης της προσβαλλομένης αποφάσεως και, συνεπώς, προς επιβολή του προσβαλλόμενου μέτρου εις βάρος τους. Επιπλέον, ισχυρίζονται ότι δεν είναι δυνατόν να θεμελιωθούν σε απόφαση του προεδρείου, όπως η προσβαλλόμενη απόφαση, μέτρα τα οποία συνεπάγονται επεξεργασία όλως ευαίσθητων δεδομένων, στον βαθμό που, δυνάμει του άρθρου 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), τα ουσιώδη στοιχεία μιας τέτοιας επεξεργασίας πρέπει να προβλέπονται σε «νόμο», όπερ δεν ισχύει όταν πρόκειται για απόφαση του προεδρείου του Κοινοβουλίου.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι παραβιάζονται οι γενικές αρχές που διέπουν την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ο ως άνω λόγος χωρίζεται σε δύο σκέλη.

- Το πρώτο σκέλος αφορά παραβίαση, αφενός, της αρχής της οριοθέτησης του σκοπού της επεξεργασίας δεδομένων και, αφετέρου, της αρχής της νομιμότητας. Τούτο διότι για να μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα προσωπικά δεδομένα τα οποία αναγράφονται στα ενωσιακά ψηφιακά πιστοποιητικά COVID των προσφευγόντων ώστε να τους επιτρέπεται η πρόσβαση στα κτίρια του Κοινοβουλίου, απαιτείται κατά νόμον αυτά να έχουν συλλεγεί για τον συγκεκριμένο σκοπό. Ελλείψει νομικής βάσης που να επιτρέπει ρητώς την επεξεργασία ιατρικών δεδομένων σχετικών με τον εμβολιασμό, με τα αποτελέσματα εξετάσεων ή με την ανάρρωση από τη νόσο ως προϋπόθεση για την πρόσβαση στον τόπο εργασίας και στις κοινοβουλευτικές συνελεύσεις, το Κοινοβούλιο δεν είναι σε καμία περίπτωση αρμόδιο να επιτρέψει τέτοια επεξεργασία, κατά μείζονα λόγο μέσω μιας ρύθμισης η οποία δεν είναι νόμος με την τυπική έννοια του όρου.
 - Το δεύτερο σκέλος αφορά παραβίαση των αρχών της θεμιτής επεξεργασίας, της διαφάνειας και της ελαχιστοποίησης των δεδομένων, καθώς κατά τον χρόνο της συλλογής των προσωπικών τους δεδομένων, οι προσφεύγοντες δεν είχαν ενημερωθεί ότι αυτά θα χρησιμοποιούνταν προκειμένου να τους επιτρέπεται ή να τους απαγορεύεται η πρόσβαση στον τόπο εργασίας τους.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει αδικαιολόγητα το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το δικαίωμα στη σωματική ακεραιότητα, το δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια καθώς και τα δικαιώματα που απορρέουν από τις αρχές της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων. Ο ως άνω λόγος χωρίζεται σε δύο σκέλη.
- Το πρώτο σκέλος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων των προσφευγόντων στη σωματική τους ακεραιότητα, στην ελευθερία και στην ασφάλεια, των δικαιωμάτων τους τα οποία απορρέουν από τις αρχές της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων, καθώς και των δικαιωμάτων τους στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών τους δεδομένων.
 - Το δεύτερο σκέλος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, καθώς υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει τα δικαιώματα και τις αρχές που προαναφέρθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους κατά τρόπο ασυμβίβαστο προς την αρχή της αναλογικότητας, αφού το προσβαλλόμενο μέτρο δεν είναι ούτε αναγκαίο ούτε πρόσφορο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών, ενώ είναι και δυσανάλογο σε σχέση με αυτούς.

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2022 — Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-41/22)

(2022/C 148/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωποι: K. Koźmiński, νομικός σύμβουλος, και T. Siemiński, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό του το Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Νοεμβρίου 2021 σχετικά με τη συμπλήρωση ενός έτους από τη de facto απαγόρευση της άμβλωσης στην Πολωνία [2021/2925(RSP)],
- επικουρικώς, σε περίπτωση απόρριψης του αιτήματος ακύρωσης του προσβαλλόμενου ψηφίσματος στο σύνολό του, να ακυρώσει εν μέρει το εν λόγω ψήφισμα, ήτοι το στοιχείο του ΚΕ κατά το οποίο: «λαμβάνοντας υπόψη ότι μια φονταμενταλιστική οργάνωση, η Ordo Iuris, η οποία έχει στενούς δεσμούς με τον κυβερνητικό συνασπισμό, υπήρξε η κινητήρια δύναμη των εκστρατειών που υπονομεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ισότητα των φύλων στην Πολωνία, συμπεριλαμβανομένων των προσπάθειών για την απαγόρευση της άμβλωσης, τις εκκλήσεις για αποχώρηση της Πολωνίας από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και τις εκκλήσεις για τη δημιουργία των λεγόμενων “ζωνών χωρίς ΛΟΑΔΜ”· λαμβάνοντας υπόψη ότι, επομένως, γίνεται κατάχρηση των πολιτιστικών και θρησκευτικών αξιών στην Πολωνία προκειμένου να παρεμποδιστεί η πλήρης εφαρμογή των δικαιωμάτων των γυναικών, η ισότητα των γυναικών και το δικαίωμά τους να αποφασίζουν για το σώμα τους»,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να εκδώσει το προσβαλλόμενο ψήφισμα για τον λόγο ότι το αντικείμενο του ψηφίσματος δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες που έχουν αναθέσει τα κράτη μέλη στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τις Συνθήκες, ή κατάχρηση εξουσίας συνιστάμενη στη χρήση της νομικής μορφής του ψηφίσματος ως εργαλείου με σκοπό να παρακαμφθεί η απαίτηση τροποποίησης των Συνθηκών για την ανάθεση στην Ευρωπαϊκή Ένωση αρμοδιοτήτων τις οποίες, σύμφωνα με τις Συνθήκες, η Ένωση δεν διαθέτει.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το ψήφισμα παραβιάζει τις Συνθήκες ή τους νομικούς κανόνες που συνδέονται με την εφαρμογή τους, ήτοι το άρθρο 2 ΣΕΕ, το άρθρο 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ, το άρθρο 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 10 ΣΛΕΕ, καθόσον το προσβαλλόμενο ψήφισμα:
 - προσβάλλει τα προσωπικά δικαιώματα και συμφέροντα της προσφεύγουσας,
 - στηρίζεται σε μη εξακριβωμένες και αναληθείς πληροφορίες όσον αφορά την πραγματική και νομική κατάσταση στην Πολωνία,
 - περιέχει αναξιόπιστη ανάλυση και ερμηνεία του δημοσίου διεθνούς δικαίου σχετικά με το ζήτημα της άμβλωσης,
 - διαπιστώνει αδικαιολόγητα υποτιθέμενη αντίθεση της απαγόρευσης διακοπής της κύησης και της προστασίας της ανθρώπινης ζωής σε προγεννητικό στάδιο προς τις αρχές του άρθρου 2 ΣΕΕ, παραβλέποντας το γεγονός ότι το ζήτημα του παραδεκτού των άμβλώσεων δεν αποτελεί μέρος της κοινής συνταγματικής παράδοσης των κρατών μελών, όπερ με τη σειρά του:
 - συνεπάγεται δυσμενείς διακρίσεις στην κοινωνική, πολιτική και νομική ζωή της Ευρωπαϊκής Ένωσης εις βάρος των προσώπων που τάσσονται υπέρ της απαγόρευσης διακοπής της κύησης και της προστασίας της ανθρώπινης ζωής σε προγεννητικό στάδιο,
 - παραβιάζει την αρχή του σεβασμού της εθνικής και συνταγματικής ταυτότητας των κρατών μελών.

Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2022 — Conserve Italia και Conserves France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-59/22)

(2022/C 148/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Conserve Italia — Consorzio Italiano fra cooperative agricole Soc. coop. agr. (San Lazzaro di Savena, Ιταλία), Conserves France (Tarascon, Γαλλία) (εκπρόσωποι: L. Di Via, M. Petite, L. Tresoldi και E. Belli, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή ως παραδεκτή·
- να ακυρώσει την απόφαση C(2021) 8259 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 19ης Νοεμβρίου 2021 (υπόθεση AT.40127 — Conserve Vegetali), σχετικά με διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ κατά το μέρος που αφορά τον υπολογισμό του προστίμου·
- να μειώσει το ποσό του προστίμου και να επιβάλει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κριθεί ενδεδειγμένο· και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των Conserve Italia και Conserves France.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, του άρθρου 23, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ και της παραγράφου 33 των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003, λόγω πραγματικού και νομικού σφάλματος όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της Conserve Italia ως επιχειρήσεως και όχι ως ενώσεως επιχειρήσεων, καθώς και σφάλμα όσον αφορά τον καθορισμό του μέγιστου χρηματικού προστίμου.
 - Συναφώς, οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά του εσφαλμένου χαρακτηρισμού της Conserve Italia ως «επιχειρήσεως» και όχι ως «ενώσεως επιχειρήσεων» για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ). Η μη αναγνώριση στην απόφαση της φύσεως της Conserve Italia ως «ενώσεως επιχειρήσεων» —σύμφωνα με την αυτετελή έννοια που αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαίου του ανταγωνισμού— είχε ως αποτέλεσμα να υποπέσει η Επιτροπή σε σοβαρό σφάλμα όσον αφορά τον καθορισμό του μέγιστου χρηματικού προστίμου.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003 και των παραγράφων 14, 19, 20, 22, 24 και 25 των κατευθυντηρίων γραμμών, λόγω σφάλματος κατά τον υπολογισμό του βασικού προστίμου.
 - Συναφώς, προβάλλεται πρώτον, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατά τον καθορισμό της αξίας των πωλήσεων που πρέπει να ληφθούν ως σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό του βασικού ποσού της ποινής που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες, υπέπεσε σε σφάλμα καθότι έλαβε υπόψη την αξία των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν στο σύνολο του ΕΟΧ. Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι είναι αδικαιολόγητη στην υπό κρίση υπόθεση η εφαρμογή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή συντελεστή ύψους 18 % επί της αξίας των πωλήσεων. Επιπροσθέτως, όπως προβάλλουν οι προσφεύγουσες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταλόγισε στην Conserve Italia περίοδο συμμετοχής η οποία αντιστοιχεί στο σύνολο της διάρκειας της παραβάσεως, μη λαμβάνοντας υπόψη ότι η συμμετοχή της εν λόγω εταιρίας σε κάθε συμφωνία ήταν σαφώς πιο περιορισμένη και σε καμία περίπτωση συνεχόμενη, δεδομένου ότι η εκτέλεση των συμφωνιών διακόπηκε πλείστες όσες φορές.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2022 — Εσθονία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-62/22)**

(2022/C 148/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: M. Kriisa)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 17 Νοεμβρίου 2021 εκτελεστική απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κατά το μέρος που αφορά τη Δημοκρατία της Εσθονίας και της καταλογίζει το ποσό των 634 057,30 ευρώ
- der Beklagten die Kosten aufzuerlegen.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος — Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ερμήνευσε κατ' εσφαλμένως το άρθρο 21 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 809/2014 ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 30 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 640/2014 ⁽²⁾, με συνέπεια να καταλήξει στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι το σύστημα υποβολής αιτήσεων ενίσχυσης το οποίο ισχύει στην Εσθονία δεν είναι σύμφωνο με τις προαναφερθείσες διατάξεις.

2. Δεύτερος λόγος — Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προέβη σε αυθαίρετη ερμηνεία του άρθρου 30, παράγραφος 2, του κανονισμού 640/2014 και, ως εκ τούτου, τον εφάρμοσε εσφαλμένως.
3. Τρίτος λόγος — Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης, διότι δεν εξήγησε με επαρκή σαφήνεια για ποιον λόγο η αντικατάσταση ζώων, η οποία επιτρέπεται στην Εσθονία, αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης.

- (¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 809/2014 της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 2014, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης και την πολλαπλή συμμόρφωση (ΕΕ 2014, L 227, σ 69).
- (²) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 640/2014 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2014, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου και τους όρους απόρριψης ή ανάκτησης πληρωμών καθώς και τις διοικητικές κυρώσεις που εφαρμόζονται στις άμεσες ενισχύσεις, τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης και την πολλαπλή συμμόρφωση (ΕΕ 2014, L 181, σ 48).

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2022 — Brooks England κατά EUIPO — Brooks Sports (BROOKS ENGLAND)

(Υπόθεση T-63/22)

(2022/C 148/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brooks England Ltd (Smethwick, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Feltrinelli, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Brooks Sports, Inc. (Seattle, Ουάσινγκτον, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BROOKS ENGLAND — Υπ' αριθ. 3 298 321 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 2432/2020-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την προσφυγή της προσφεύγουσας·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, συνεπακόλουθα, να αναγνωρίσει ότι το επίμαχο σημείο πρέπει να καταχωριστεί για όλα τα προσβαλλόμενα προϊόντα·
- επικουρικός, να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση αποφαινόμενο ότι το επίμαχο σημείο πρέπει να καταχωριστεί τουλάχιστον για τα προϊόντα της κλάσης 18·
- να καταδικάσει το EUIPO σε όλα τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της προηγούμενης και της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου λόγω εσφαλμένης εκτίμησης του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του επίμαχου σημείου και του προγενέστερου σήματος·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου λόγω εσφαλμένης εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων για τη χρήση του προγενέστερου σήματος·

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου λόγω εσφαλμένης εκτίμησης της σύγκρισης των προϊόντων·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου λόγω εσφαλμένης εκτίμησης της σύγκρισης των σημείων και του κινδύνου συσχέτισης.

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Φεβρουαρίου 2022 — Euresca κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-69/22)

(2022/C 148/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Euresca SpA (Βενετία, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. Sciaudone, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση συμψηφισμού που περιέχεται στο από 25 Νοεμβρίου 2021 έγγραφο της Επιτροπής, απόφαση με την οποία η Επιτροπή προέβη στην ανάκτηση ποσού ύψους 22 139,05 ευρώ από το ποσό των 417 234,68 ευρώ που είχε εκταμιευθεί στο πλαίσιο έργου χρηματοδοτημένου από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το οποίο θεωρήθηκε ότι έπρεπε να ανακτηθεί λόγω παρατυπιών που φέρονται να διαπράχθηκαν στο στάδιο της υποβολής χρηματοοικονομικών εκθέσεων· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει έναν και μόνο λόγο, ο οποίος διακρίνεται σε τέσσερα σκέλη.

1. Με τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως, προβάλλεται ανυπαρξία του επίδικου πιστωτικού ποσού.

- Συναφώς, προβάλλεται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της υποχρέωσης επιμελούς διοικητικής δράσεως όσον αφορά τον λογιστικό έλεγχο που διενήργησε η Ernst & Young (στο εξής: EY)· προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας όσον αφορά τον λογιστικό έλεγχο που διενήργησε η EY· παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως λόγω παραβάσεως του καθήκοντος αμεροληψίας κατά τη διοικητική δράση· και εσφαλμένη ερμηνεία της συμβάσεως στην έκθεση της EY.

Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2022 — Walsall Conduits κατά EUIPO — Liberty Engineering (Willenhall) (WALSALL CONDUITS)

(Υπόθεση T-73/22)

(2022/C 148/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Walsall Conduits Ltd (Λίβερπουλ, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: C. Bey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Liberty Engineering (Willenhall) Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης WALSALL CONDUITS — Υπ' αριθ. 16 369 944 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 575/2021-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την προσφυγή·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να κρίνει βάσιμη την ανακοπή και να απορρίψει στο σύνολό της την επίμαχη αίτηση καταχώρισης σήματος· επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα ανακοπών του EUIPO·
- να καταδικάσει το EUIPO και τη Shifter (Willenhall) Limited στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα για τη διαδικασία ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου·
- Παράβαση των άρθρων 41, παράγραφος 1, και 47, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — Prigozhin κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-75/22)

(2022/C 148/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Yevgeniy Viktorovich Prigozhin (Αγία Πετρούπολη, Ρωσία) (εκπρόσωπος: M. Cessieux, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή του Yevgeniy Viktorovich Prigozhin και

Καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2197 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2020/1999 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά σοβαρών παραβιάσεων και καταπατήσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2195 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1998 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά σοβαρών παραβιάσεων και καταπατήσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

καθόσον οι δύο αυτές αποφάσεις τον κατονομάζουν ως οικονομικό διαχειριστή της ομάδας Wagner·

- να αποφανθεί ότι, εν πάση περιπτώσει, το όνομα του Yevgeniy Viktorovich Prigozhin πρέπει να διαγραφεί αμέσως από τις προσβαλλόμενες πράξεις·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως: Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν τηρήσε την υποχρέωση αιτιολογήσεως των προσβαλλομένων πράξεων καθόσον δεν προσκόμισε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο που να δικαιολογεί τη μνεία του ονόματος του προσφεύγοντος στο σώμα των προσβαλλομένων αποφάσεων.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας. Ο προσφεύγων υποστηρίζει συναφώς ότι, ελλείπει στοιχείων που να στηρίζουν τον χαρακτηρισμό του ως «οικονομικού διαχειριστή της ομάδας Wagner», το Συμβούλιο δεν μπορούσε παρά να τον κατονομάσει εμμέσως στην αιτιολογία της καταχώρισης της ομάδας Wagner και κατά τον τρόπο αυτό να καταστρατηγήσει τον σκοπό που επιδίωκε αρχικώς το μέτρο.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν είναι ο οικονομικός διαχειριστής της Wagner Group και ότι ουδεμία σχέση υφίσταται μεταξύ του ιδίου και της εν λόγω οντότητας.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, εγγράφοντας το όνομά του στο σώμα της καταχώρισης της Wagner Group, παρέβη τα άρθρα 10, 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2022 — Schwa-Medico κατά EUIPO — Med-El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)

(Υπόθεση T-76/22)

(2022/C 148/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schwa-Medico, Medizinische Apparate, Vertriebsgesellschaft mbH (Ehringshausen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: E. Fortunet και P. Marchiset, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Med-El Elektromedizinische Geräte GesmbH (Innsbruck, Αυστρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης STIWELL — Υπ' αριθ. 4 072 542 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία περί κηρύξεως ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 1383/2020-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε το αίτημά της περί κηρύξεως ακυρότητας του υπ' αριθ. 4 072 542 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης STIWELL για τα προϊόντα «συσκευές νευρομυϊκής διεγέρσεως» της κλάσεως 10, και καθόσον δεν έγινε δεκτό να καθοριστεί ως χρονικό σημείο ενάρξεως της κηρύξεως ακυρότητας για το σύνολο των προϊόντων η ημέρα της πέμπτης επετείου από τη δημοσίευση της καταχώρισεως του εν λόγω σήματος στο Δελτίο Σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (21η Φεβρουαρίου 2011)·

— να καταδικάσει το EUIPO και την εταιρία Med-El στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και ελλιπής αιτιολογία της αποφάσεως, καθόσον το τμήμα προσφυγών ανέλυσε εσφαλμένα την έννοια της «ουσιαστικής χρήσεως» του σήματος, παραλείποντας να προβεί σε μια σφαιρική ανάλυση η οποία θα λάμβανε υπόψη το σύνολο των παραγόντων και θα βασιζόταν στο σύνολο των πραγματικών περιστατικών·
- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και ελλιπής αιτιολογία της αποφάσεως, καθόσον το τμήμα προσφυγών ανέλυσε εσφαλμένα την έννοια της «ουσιαστικής χρήσεως» του προϊόντος, αξιολογώντας την ιδιαιτερότητα των προϊόντων υπό το πρίσμα της δραστηριότητας της δικαιούχου του σήματος, και όχι υπό το πρίσμα της περιγραφής των προϊόντων·
- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και ελλιπής αιτιολογία της αποφάσεως, καθόσον το τμήμα προσφυγών ανέλυσε εσφαλμένα την έννοια της «ουσιαστικής χρήσεως» του σήματος, υιοθετώντας αντιφατική αιτιολογία όσον αφορά την προβαλλόμενη ιδιαιτερότητα των επίμαχων προϊόντων·
- Σφάλμα στο οποίο υπέπεσε το τμήμα προσφυγών πρώτον, κατά τον καθορισμό της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος της εκπτώσεως, δεύτερον, καθότι έκανε δεκτή την ύπαρξη απαιτήσεως για νόμιμο λόγο, και τρίτον, καθότι ερμήνευσε εσφαλμένα αυτόν τον νόμιμο λόγο.

Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2022 — Euranimi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-81/22)

(2022/C 148/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωποι: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler και V. Villante, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2012 της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 2021, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα, καταγωγής Ινδίας και Ινδονησίας ⁽¹⁾, όπως δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 18 Νοεμβρίου 2021, σε σχέση με τα μέτρα που ελήφθησαν στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ AD670,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ όσον αφορά τη σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών από τις οικείες χώρες — προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας — πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 όσον αφορά την εκτίμηση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας για αμφότερα τα ινδικά και ινδονησιακά προϊόντα — πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη εκτίμηση των συμφερόντων της Ένωσης που δικαιολογούν την επιβολή δασμών αντντάμπινγκ.

- (¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/2012 της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 2021, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και την είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα, καταγωγής Ινδίας και Ινδονησίας (ΕΕ 2021, L 410, σ. 153).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2022 — Bambu Sales κατά EUIPO (BAMBU)

(Υπόθεση T-82/22)

(2022/C 148/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bambu Sales, Inc. (Secaucus, Νιου Τζέρσεϊ, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: T. Stein, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BAMBU — Υπ' αριθ. 18 105 815 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Δεκεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 1702/2020-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2022 — Selimfiber κατά EUIPO — Qureshi (SPETRA)

(Υπόθεση T-83/22)

(2022/C 148/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Selimfiber Co. Ltd (Gimpo-si, Δημοκρατία της Κορέας) (εκπρόσωποι: J. Klaus και M. Odink, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mohammad Sohail Qureshi (Bradford, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SPETRA — Υπ' αριθ. 18 271 624 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 684/2021-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά και κάθε άλλου είδους έξοδα της παρούσας διαδικασίας· επικουρικώς, σε περίπτωση παρεμβάσεως στη δίκη του αντιδίκου ενώπιον του EUIPO, να καταδικάσει τον παρεμβαίνοντα και το καθού αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στα έξοδα αυτά.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2022 — Credit Suisse Group κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-84/22)

(2022/C 148/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Credit Suisse Group AG (Ζυρίχη, Ελβετία), Credit Suisse AG (Ζυρίχη), Credit Suisse Securities (Europe) Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: R. Wesseling και F. Brouwer, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2021) 8612 final της 2ας Δεκεμβρίου 2021 στην υπόθεση AT.40135 — FOREX (Sterling Lads) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ·
- επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ και να μειώσει το επιβληθέν με το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης απόφασης πρόστιμο σύμφωνα με το άρθρο 261 ΣΛΕΕ·
- εν πάση περιπτώσει, να μειώσει το ποσό του επιβληθέντος με το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης απόφασης πρόστιμο σύμφωνα με το άρθρο 261 ΣΛΕΕ·
- να διατάξει, ως μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας ή στο πλαίσιο της διεξαγωγής αποδείξεων σύμφωνα, αντιστοίχως, με τα άρθρα 88, παράγραφος 1, και τα άρθρα 89, παράγραφος 3, στοιχείο δ', ή 91, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, την προσκόμιση από την Επιτροπή της απόφασης περί διευθέτησης της διαφοράς·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα ή, επικουρικώς, σε μέρος των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με το άρθρο 134 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς το συμπέρασμα ότι η ανταλλαγή πληροφοριών σε ομάδες συζητήσεων (Information Exchange Chats) συνιστούν συμφωνίες και/ή εναρμονισμένες πρακτικές. Ειδικότερα,
 - η Επιτροπή δεν προσκόμισε αποδείξεις από τις οποίες να προκύπτει η ύπαρξη σχετικής συμφωνίας και κατ' επέκταση, ότι η ανταλλαγή πληροφοριών σε ομάδες συζητήσεων συνιστά συμφωνία και/ή εναρμονισμένη πρακτική κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ·

- επικουρικώς, τα στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η Επιτροπή δεν αποδεικνύουν επαρκώς κατά νόμον ότι η ανταλλαγή πληροφοριών σε ομάδες συζητήσεων συνιστά συμφωνία και/ή εναρμονισμένη πρακτική κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς το συμπέρασμά της ότι η ανταλλαγή πληροφοριών σε ομάδες συζητήσεων, λαμβανόμενη μεμονωμένα ή ως συστατικό στοιχείο ενιαίας και διαρκούς παράβασης που περιλαμβάνει και άλλες φερόμενες συμπεριφορές για τις οποίες η CS δεν θεωρήθηκε ότι φέρει ευθύνη, είχε ως σκοπό τον περιορισμό ή τη νύθευση του ανταγωνισμού. Ειδικότερα,
- η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 101 ΣΛΕΕ όσον αφορά το βάρος απόδειξης σχετικά με το ότι η ανταλλαγή πληροφοριών σε ομάδες συζητήσεων συνιστούν περιορισμό του ανταγωνισμού εξ αντικειμένου·
 - η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας ότι οι εύλογες εξηγήσεις για τη συμπεριφορά και τα ευνοϊκά για τον ανταγωνισμό αποτελέσματα δεν ασκούν επιρροή στο πλαίσιο της εκτίμησης βάσει του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς την εφαρμογή της έννοιας της ενιαίας και διαρκούς παράβασης. Ειδικότερα,
- η Επιτροπή δεν απέδειξε και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την ύπαρξη συνολικού σχεδίου προς επίτευξη κοινού σκοπού στο οποίο η CS προτίθετο να συμμετάσχει ή του οποίου είχε λάβει γνώση ή το οποίο μπορούσε να προβλέψει·
 - η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας ότι η σχετική συμφωνία αποτελεί στοιχείο ενιαίας και διαρκούς παράβασης.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003, τις κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων και παραβίασε τις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης, όπως επίσης παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης. Ειδικότερα,
- η Επιτροπή δέχθηκε έναν κατά προσέγγιση υπολογισμό της αξίας των πωλήσεων ο οποίος υπερεκτιμά σημαντικά και αυθαίρετα την αξία των πωλήσεων και, ως εκ τούτου, τη βαρύτητα της φερόμενης παράβασης από οικονομική άποψη, παρερμηνεύοντας την έννοια της «αξίας των πωλήσεων» που διαλαμβάνουν οι κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων·
 - η μείωση που αναγνωρίστηκε στην CS λόγω ελαφρυντικών περιστάσεων είναι δυσανάλογα μικρή και δεν λαμβάνει υπόψη άλλες ελαφρυντικές περιστάσεις·
 - το επιβληθέν στην CS πρόστιμο είναι δυσανάλογα υψηλό δεδομένης της βαρύτητας της φερόμενης παράβασης·
 - το επιβληθέν στην CS πρόστιμο παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης·
 - η Επιτροπή δεν παρείχε επαρκή αιτιολογία ώστε το Δικαστήριο να είναι σε θέση να εκτιμήσει αν το επιβληθέν στην CS πρόστιμο είναι ανάλογο προς εκείνο που επιβλήθηκε στα μέρη που συμφώνησαν με τη διευθέτηση της διαφοράς.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της CS καθόσον δεν επέδειξε επιμέλεια και αμεροληψία στο πλαίσιο της έρευνας.

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2022 — Homy Casa κατά EUIPO — Albatros International (Καρέκλες)

(Υπόθεση T-89/22)

(2022/C 148/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Homy Casa Ltd (Guangzhou, Κίνα) (εκπρόσωποι: J. Vogtmeier, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Albatros International GmbH (Nerdlen, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα (Καρέκλες) –Υπ' αριθ. 2745 554-0002 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 837/2020-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως

- Εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με τα άρθρα 4, 5, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2022 — Kande Murumpa κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-90/22)

(2022/C 148/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alex Kande Murumpa (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽¹⁾ καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 7 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽²⁾ καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 7 θέση του παραρτήματος I του ως άνω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας. Στο πλαίσιο αυτό, ο προσφεύγων διατυπώνει διάφορες αιτιάσεις όσον αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων του στο πλαίσιο των διαδικασιών οι οποίες οδήγησαν στην επιβολή και στην ανανέωση από το Συμβούλιο περιοριστικών μέτρων εις βάρος του και, ιδίως, την προσβολή του δικαιώματός του ακρόασης υπό προσηκουσες συνθήκες.

2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει την ύπαρξη πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως στην οποία φέρεται ότι υπέπεσε το Συμβούλιο όσον αφορά τη συμμετοχή του προσφεύγοντος σε πράξεις οι οποίες συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Ο προσφεύγων επικρίνει το πλαίσιο επανεξετάσεως που προηγήθηκε της ανανέωσης των εις βάρος του περιοριστικών μέτρων και αμφισβητεί κάθε τρέχουσα δική του εμπλοκή στα γεγονότα στα οποία βασίστηκε η απόφαση περί συμπεριλήψεως του ονόματός του στον κατάλογο των προσώπων τα οποία αφορά η απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ.

- (¹) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75).
- (²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Ruhorimbere κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-91/22)

(2022/C 148/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 (¹) καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 8 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021 (²) καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 8 θέση του παραρτήματος I του ως άνω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-90/22, Kande Murompa κατά Συμβουλίου.

- (¹) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75).
- (²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-92/22)

(2022/C 148/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gabriel Amisi Kumba (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽¹⁾ καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 2 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽²⁾ καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 2 θέση του παραρτήματος Ι του ως άνω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-90/22, Kande Murumpa κατά Συμβουλίου.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3).

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2022 — Ramazani Shadary κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-93/22)

(2022/C 148/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Emmanuel Ramazani Shadary (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽¹⁾ καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 9 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽²⁾ καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 9 θέση του παραρτήματος Ι του ως άνω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-90/22, Kande Murumpa κατά Συμβουλίου.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Mutondo κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-94/22)**

(2022/C 148/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kalev Mutondo (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽¹⁾ καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 10 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽²⁾ καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 10 θέση του παραρτήματος Ι του ως άνω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-90/22, Kande Murompa κατά Συμβουλίου.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Kanyama κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-95/22)**

(2022/C 148/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Célestin Kanyama (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽¹⁾ καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 4 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽²⁾ καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 4 θέση του παραρτήματος Ι του ως άνω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-90/22, Kande Murompa κατά Συμβουλίου.

- (¹) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75).
- (²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Kampete κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-96/22)**

(2022/C 148/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ilunga Kampete (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 (¹) καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 1 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021 (²) καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 1 θέση του παραρτήματος Ι του ως άνω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-90/22, Kande Murompa κατά Συμβουλίου.

- (¹) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75).
- (²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Ilunga Luyoyo κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-97/22)**

(2022/C 148/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽¹⁾ καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 3 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽²⁾ καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 3 θέση του παραρτήματος Ι του ως άνω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-90/22, Kande Murompwa κατά Συμβουλίου.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2022 — Boshab κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-98/22)

(2022/C 148/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Évariste Boshab (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽¹⁾ καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 6 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021 ⁽²⁾ καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 6 θέση του παραρτήματος Ι του ως άνω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-90/22, Kande Murompwa κατά Συμβουλίου.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3).

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2022 — Ciar κατά EUIPO — Motion (Συσκευή διαχωρισμού)**(Υπόθεση T-100/22)**

(2022/C 148/63)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ciar SpA (Pesaro, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Goglia, S. Lavagnini, B. Villa, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Motion SpA (Forlì, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα (Συσκευή διαχωρισμού) — Υπ' αριθ. 002 237 495-0009 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Δεκεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 50/2017-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, συνακόλουθα, να επικυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων ή, εν πάση περιπτώσει, να κηρύξει άκυρο το επίμαχο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4 του κανονισμού (CE) 6/2002 του Συμβουλίου·
- Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (CE) 6/2002 του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 63, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (CE) 6/2002 του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού (CE) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2022 — RT France κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-125/22)**

(2022/C 148/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: RT France (Boulogne-Billancourt, Γαλλία) (εκπρόσωπος: E. Piwnica, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/351 του Συμβουλίου, της 1ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/512/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία,

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 2022/350 του Συμβουλίου, της 1ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 833/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολο των δικαστικών εξόδων συνάγοντας όλες τις ένομες συνέπειες.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το καθού προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και παραβίασε την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως που κατοχυρώνονται, αντιστοίχως, στα άρθρα 41 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το καθού παραβίασε την ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το καθού παραβίασε την επιχειρηματική ελευθερία που προστατεύεται από το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι το καθού παραβίασε την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων που απορρέει από το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2022 — El Corte Inglés κατά EUIPO — Ou (-Vpro)

(Υπόθεση T-491/20) ⁽¹⁾

(2022/C 148/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Η πρόεδρος του ένατου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 313 της 21.9.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2022 — Cívitta Eesti κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-665/21) ⁽¹⁾

(2022/C 148/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Η πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 490 της 6.12.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2022 — Hoteles Olivencia κατά EUIPO — Corporacion H10 Hotels (HOTELES HO)

(Υπόθεση T-707/21) ⁽¹⁾

(2022/C 148/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Η πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 24 της 17.1.2022.

